

Christin Lia (FVST)

Fra: Henriette Fagerberg Erichsen <hfe@advokatsamfundet.dk>
Sendt: 9. september 2019 09:38
Til: Veterinær Dyrevelfærd og Veterinærmedicin 15; Henriette Oldager (FVST);
Christin Lia (FVST)
Emne: Sv: Høring af ikke-ministerielle parter over forslag til dyrevelfærdslov (Sagsnr.: 2019
- 3)

Tak for henvendelsen.

Advokatrådet har besluttet ikke at afgive høringssvar.

Med venlig hilsen

Henriette Fagerberg Erichsen
Sekretær

Advokatsamfundet, Kronprinsessegade 28, 1306 København K
D +45 33 96 97 28
hfe@advokatsamfundet.dk - www.advokatsamfundet.dk

Til: Høring Bekendtgørelser (20FDIRDL469@fvst.dk), martin@arli.dk (martin@arli.dk), isabella@cirkus-trapez.dk (isabella@cirkus-trapez.dk)
Fra: Henriette Oldager (FVST) (HENOL@fvst.dk)
Titel: Høring af ikke-ministerielle parter over forslag til dyrevelfærdslov
Sendt: 03-09-2019 15:24

Høring over forslag til dyrevelfærdslov

Fødevarestyrelsen sender hermed forslag til dyrevelfærdslov i høring hos ikke-ministerielle parter.

Følgende dokumenter er vedhæftet:

- Forslag til dyrevelfærdslov
- Høringsbrev
- Høringsliste

Dokumenterne er samtidigt lagt på Høringsportalen og kan findes via dette link:
<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/63171>

Lovforslaget forventes fremsat i november 2019. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Fødevarestyrelsen skal venligst anmode om at modtage eventuelle høringssvar **senest mandag d. 30. september 2019.**

Høringssvaret bedes sendt til Fødevarestyrelsen på e-mail 15@fvst.dk med kopi til henol@fvst.dk og chrli@fvst.dk med angivelse af j.nr. 2019-15-30-00008 i emnefeltet.

Eventuelle spørgsmål kan i høringsfasen telefonisk rettes på telefon 72 27 69 00 til følgende personer: Henriette Oldager (om dyrevelfærd), Jørgen Kruhl Jensen (om kontrol) og Rikke Hansen (om transport).

Med venlig hilsen

Henriette Oldager

Fuldmægtig, Cand. Jur I Dyrevelfærd og Veterinærmedicin
+45 72 27 69 00 | fvst.dk/kontakt

Miljø- og Fødevareministeriet

Fødevarestyrelsen | Stationsparken 31-33 | 2600 Glostrup | Tlf. +45 72 27 69 00 | fvst.dk/kontakt | www.fvst.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Vedr.: Høringssvar vedr. forslag til dyrevelfærdslov J.nr. 2019-15-30-00008

Lovstrukturen generelt

Anima har forståelse for lovforslagets officielle formål, nemlig at gøre det nemmere og enklere at styrke danske dyrs velfærd. Vi bemærker, at der er tale om en regelforenklingslov, der har til sigte at styrke brugervenligheden fx på den måde, at en regel nemmere kan tilpasses videnskabelig praksis, landbrugets management og fejlfortolkninger af loven. Ekspertpanelet bag lovforslaget udtrykker således, at det ikke har været meningen, at omstruktureringen skal ændre beskyttelsesniveauet ("Lovkompass II" s. 2).

Vi noterer, at bemyndigelserne i forslaget anvendes til at fastsætte regler om behandling og håndtering m.v. af dyr *svarende til de gældende regler*, og at det ikke er tilsigtet, at forslaget skal få "materielle ændringer i forhold til gældende ret," og at der ikke er tale om "væsentlige materielle ændringer i dyrevelfærdslovgivningen" (Lovforslag s. 64, s. 116). Dermed kommer regelforenklingsloven ikke i sig selv dyrene til gode, da det er praktiseringsloven i forenklingen, der kan have forskellige konsekvenser. Når vi tager det i betragtning, mener vi ikke, at der er nok transparens omkring, hvordan Fødevareministeren vil bruge sin bemyndigelse i overnesstemmelse med ekspertpanelets anbefaling: "at der i lovbemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelserne så udførligt som muligt redegøres for den påtænkte anvendelse af bemyndigelsen." ("Lovkompass II" s. 56) Proceduren forekommer usikker.

Der står således i lovforslaget s. 103-104:

"de berørte interessenter inddrages i udarbejdelsen af bekendtgørelser, som vedrører forhold, der har betydning for de pågældende interessenter. [...] Den praktiske gennemførelse af inddragelsen vil afhænge af den konkrete lovgivning, der er tale om."

Med dyrevelfærdsloven tager man initiativ til at ophæve dyreartsspecifikke love og give ministeren større bemyndigelse til at regulere på bekendtgørelsesniveau. Det stiller nye krav til transparens omkring anvendelsen af bemyndigelsen og i særlig grad inddragelsen af interessenter og Folketinget.

I overensstemmelse med ekspertpanelets anbefaling, efterspørger vi mere viden om den påtænkte anvendelse af bemyndigelsen med henhold til hvornår Folketinget og andre interessenter inddrages i- og informeres om (kommende) ændringer i bekendtgørelserne. Det gælder især hvorvidt, ministeren kan undlade at inddrage dyreværnsorganisationer ud fra ministerens skøn af deres relevans, og hvorvidt et bekendtgørelsesudkast kan undlades at blive sendt i høring, hvis ministeren vurderer, at det ikke indeholder "materielle ændringer" (jf. Lovforslag s. 103-104 og paragraf 57). Lovforslaget redegør ikke for, om man i differentieringen mellem en "indgribende" og "mindre indgribende" regel tager hensyn til de erhvervsøkonomiske konsekvenser, som en given regelændring har for landbruget, eller de velfærdsmæssige konsekvenser, som den har for dyrene. Dermed er der heller ikke transparens omkring, hvordan ministeren vil vurdere om en regel har betydning for en given interessent.

Anima mener, at dyrenes velfærd vejer tungest i dyrevelfærdsloven, og at dyrevelfærdsorganisationer derfor altid skal inddrages i forhandlinger om ændringer/bestemmelser af regler af både indgribende og mindre indgribende karakter, fordi reglerne altid vedrører forhold, der har betydning for dyrene.

Eftersom kravene til dyrebeskyttelse kan ændres i takt med, "at der indhentes nye erfaringer" med dyrehold, kunne det også med fordel ekspliciteres, hvilke slags erfaringer der er tale om. Hvornår er nye erfaringer "hævet over enhver tvivl" i en sådan grad, at man skal regulere efter dem, og hvordan sikrer vi, at de praktiske erfaringer ikke vægter hensynet til de erhvervsøkonomiske konsekvenser af dyrebeskyttelse højere end dyrevelfærdslovens egentlige formål, nemlig at beskytte dyrene.

Formålsparagraffen og paragraf 2

Disse er positive forbedringer i forhold til lovens formål. De to paragraffer kan skabe rammen for den generelle norm for, hvordan dyr skal behandles, således at bekendtgørelserne skal hjælpe til at disse to paragraffer imødekommes ved hold af dyr. At dyrevelfærdsloven skal varetage dyreetiske hensyn og fremme respekten for dyr er også et vigtigt udgangspunkt for bedre dyrebeskyttelse i Danmark.

På baggrund af formålsparagraffen vurderer vi, at det der menes er, at dyrenes velfærd vejer tungest i dyrevelfærdsloven. Derfor mener vi også, at dyrevelfærdsorganisationerne skal inddrages i ændringer/bestemmelser af regler af både "indgribende" og "mindre indgribende" karakter, fordi de vedrører forhold, der har betydning for dyrene.

Det er beklageligt, at man i formålsparagraffen ikke anerkender, at dyr har en egenverdi uafhængigt af deres nytteværdi (jf. formuleringen at dyr skal beskyttes "bedst muligt"). Ifølge EU-standarder (og en række andre landes dyrevelfærdslove) er dyr ikke kun levende væsener, men 'sansende' og 'følede'

væsener [sentience]. Anima finder ikke nok belæg for, at den danske dyrevelfærdslov ikke overordnet skal anerkende dyr som sansende.

Paragraf 3

Ifølge paragraf 3 lægger man op til, at regler på dyrevelfærdsområdet skal bestemmes med hensyn til dyrets placering i det zoologiske system:

“Ved vurderingen af dyrs fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov skal der tages hensyn til dyrets art, graden af udvikling, tilpasning og tamhed. Graden af udvikling skal i denne sammenhæng forstås som dyrets placering i det zoologiske system [...] ikke som udviklingsstadier (fostre) indtil fødsel/klækning.”

Vi anbefaler ikke, at man vurderer dyrs adfærdsmæssige behov ud fra et skøn af deres placering i et hierarkisk system. Vi er også i tvivl om hvilken skala, man vil referere til, når man skal bestemme hvilken beskyttelse, dyrearter har krav på. Eksempelvis omtales nogle dyrearter som “laverestående”, og man må formode, det ifl. lovforslaget betyder, at de har krav på mindre beskyttelse (Lovforslag s. 72). Anima opfordrer til, at man i stedet inkluderer graden af udvikling i forhold til fostre.

Paragraf 19

Anima kan tilslutte sig, at de personer som er beskæftiget i det animalske landbrug skal have tid til at omstille sig i forbindelse med reguleringer. Vi mener dog, det er relevant at inddrage Folketinget og andre ifm. fastsættelse af overgangsordninger, så vi sikrer, at udfasningsperioderne ikke bliver uacceptabelt lange.

Paragraf 25

Anima anbefaler, at man benytter sig af forsigtighedsprincippet, når det kommer til varetagelse af dyrebekyttelse. Dermed bør dyr, der kan drukne, omfattes af et forbud mod drukning.

Paragraf 43

Anima ønsker ikke “akvakulturbrug” undtaget fra kravene i bestemmelsen. Vi gør opmærksom på, at der i stigende grad findes videnskabelig dokumentation for behovet for bedre beskyttelse af fisk, som er et af de mest intensivt producerede dyr.

Paragraf 52

Anima kan tilslutte sig andre organisationers bekymring for, at dyreværnsorganisationer ikke er klageberettiget.

Afsluttende bemærkninger

Slutteligt vil vi bemærke, at det er afgørende, hvordan Fødevareministeren bruger sin bemyndigelse og dermed også, hvad bekendtgørelserne kommer til at indeholde for, at beskyttelsesniveauet ikke forringes. Det er Anima særlig

opmærksom på. Derfor håber Anima som landsdækkende organisation at blive inddraget i udarbejdelsen af bekendtgørelserne med henblik på at hjælpe til, at den bedst mulige beskyttelse opnås i praksis, ligesom vi håber, at tilsvarende dyreværnsorganisationer inddrages i arbejdet.

Vi står naturligvis til rådighed, såfremt der er behov for uddybbende bemærkninger til ovenstående.

Med venlig hilsen

Camilla Olesen
Head of political affairs

Joh Vinding
CEO

Cirkusdirektørforeningen i Danmark
v. Martin Arli, formand
Hulgårdsvej 27
2400 København NV
Telefon 40 26 72 65
E-mail: martin@arli.dk

København, 30. september 2019

Miljø- og Fødevarerministeriet

Fødevarestyrelsen

Fremsendt pr. e-mail til 15@fvst.dk med kopi til henol@fvst.dk og chrli@fvst.dk

Høring over forslag til dyrevelfærdslov – journal nr. 2019-15-30-00008

Vi kan forstå, at det kommende lovforslag tænkes fremsat i november 2019 og med en ikrafttrædelsesdato fastsat at ministeren.

De særlige regler om cirkusdyr findes i lovforslagets § 28. Af lovens motiver fremgår, at bemyndigelsen i lovforslagets § 28, stk. 5, tænkes anvendt således, at der fastsættes forbud mod hold og fremvisning af elefanter, søløver og zebraer i cirkus. I motiverne nævnes videre, at det forudsættes, at der i forbindelse med indførelse af et forbud vil blive fastsat passende overgangsregler for de virksomheder, der i dag driver virksomhed med hold og fremvisning af elefanter, søløver og zebraer i henhold til de gældende regler herom, så det sikres, at forbuddet ikke vil komme til at udgøre et ekspropriativt indgreb.

Da der som bekendt er indgået en aftale mellem staten og de tidligere ejere af de 4 cirkuselefanter her i landet om statens overtagelse af elefanterne, er der ikke behov for en overgangsordning for elefanter.

Indtil et forbud er gennemført vil udenlandske cirkus på turne i Danmark kunne fremvise elefanter, hvilket vil påføre de danske cirkus, der netop har strakt sig langt for at sikre elefanterne en god fremtid, en helt urimelig konkurrence. Vi skal derfor anmode om, at et forbud mod fremvisning af elefanter gennemføres hurtigst muligt.

For så vidt angår søløver finder vi ikke behov for en overgangsordning for søløver, som optræder i omkringrejsende cirkus. Allerede de nugældende regler i § 35, stk. 1 og 3 gør sådan optræden problematisk og bekostelig. Også her anmoder vi derfor for at undgå unfair konkurrence fra udenlandske cirkus om, at et forbud gennemføres hurtigst muligt uden en overgangsordning.

For vidt angår søløver, som optræder i stationære anlæg, og derfor ikke skal transporteres fra transport fra by til by, er det vores opfattelse af loven, herunder dens motiver, bør udformes således at sådan optræden fortsat er tilladt, forudsat at de stationære anlæg lever op til nærmere fastsatte krav. Det bemærkes i den forbindelse, at det søløveanlæg, som Cirkus Arena har opført i vinterkvarteret i Aarslev ved Slagelse, er større end det, der findes i Zoo i København.

Det bemærkes i den forbindelse, at de betænkeligheder, der har været omkring søløver i cirkus, har rettet sig mod transport og ikke mod den aktivering af dyrene, der sker gennem optræden.

Fsv. angår zebraer vil der være behov for en overgangsordning. Zebraer lever langt fra så længe som elefanter, så det bedste for disse dyr, der siden fødsel har været i menneskehænder, vil være at de får lov til at gå tiden ud i deres vante omgivelser. Alternativet vil være enten aflivning af sunde og veltilpassede dyr eller salg til udlandet.

Af lovforslagets § 28, stk. 5 fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om anmeldelse til Fødevarestyrelsen af turné med dyr, herunder arten og antallet af dyr samt turnéplan. Vi går ud fra, at der tænkes på regler i stil med dem, der i dag findes i § 52 i bekendtgørelsen om hold og fremvisning af dyr i cirkus.

Vi anmoder om til sin tid at blive inddraget i drøftelserne omkring indholdet af det nævnte regelsæt for at sikre, at de ikke påfører vores medlemmer unødige administrative byrder. Eksempelvis offentliggør samtlige vores medlemmer turnéplaner på deres hjemmesider. Ikke alle cirkus har forud for sæsonstart lagt turnéplan for hele sæsonen, og lokale forhold som fx pladser der er vejræssige årsager, fx regn, bliver uanvendelige, kan nødvendiggøre at planerne med kort varsel ændres. Derfor bør kravet om indsendelse af turnéplaner kunne frafalde, hvis de findes på det enkelte cirkus hjemmeside.

Venlig hilsen

Martin Arlt

Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
15@fvst.dk

Kopi til:
henol@fvst.dk
chrli@fvst.dk

**DANMARKS
JÆGERFORBUND**

Danmarks Jægerforbund
Molsvej 34
8410 Rønde

Tlf. + 45 88 88 75 00

post@jaegerne.dk

CRV-nr. 15 79 61 46

Vedr.: Høring om forslag til Dyrevelfærdslov J.nr. 2019-15-30-00008.

30. september 2019

Fødevarestyrelsen har den 3. september 2019 udsendt udkast til nærværende lov i offentlig høring, og i denne forbindelse ønsker Danmarks Jægerforbund at give følgende bemærkninger:

Danmarks Jægerforbund ser det som et aktiv, at antallet af love på dyrevelfærdsområdet reduceres fra de nuværende 14 til 3, samt at der fastsættes en række artsspecifikke bekendtgørelser med udgangspunkt i bestemmelser i dyreværnsloven og de artsspecifikke love.

Vedr. §7 i dyrevelfærdsloven om forbuddet mod at lade et dyr deltage i dyrekampe og forbuddet mod at afholde dyrekampe, vil Danmarks Jægerforbund gerne bede om en afklaring af, hvordan dyrekamp opfattes.

Danmarks Jægerforbund ser ikke intentionerne med bestemmelserne i § 7 som en hindring i forhold til udøvelse af tilladte jagtlige aktiviteter og regulering af invasive arter og skadevoldende vildt.

I en række jagtlige situationer vil der uvægerligt opstå konfrontationer mellem blandt andet hunde og vildt. Her kan blandt andet nævnes apporterende hunde, eftersøgning af tilskadekommet vildt med schweisshund, rævejagt med gravsøgende hunde, falkejagt, regulering af mårhund og andre invasive arter samt i forbindelse med visse kommuners rottebekæmpelse.

Danmarks Jægerforbund hilser Miljø- og Fødevareministeriets initiativ til interessentinddragelse i lovgivningsprocesser velkomment, og vi bidrager gerne i forhold til spørgsmål, som vedrører Danmarks Jægerforbunds arbejdsområder.

Spørgsmål vedrørende høringssvaret eller ved behov for uddybende kommentarer bedes rettet til Vildt- og naturkonsulent Lene Midtgaard, Afd. For Rådgivning og Uddannelse. Telefon: 88 88 76 65. Mail: lmi@jaegerne.dk

Venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Claus Lind Christensen
Formand

Direkte tlf. + 45 27 80 28 55
E-mail clc@jaegerne.dk

Dansk Kennel Klub

Parkvej 1 • DK-2680 Solrød Strand
Tlf. +45 5618 8100 • Information +45 5618 8155
<http://www.dkk.dk> • post@dkk.dk

Fødevarestyrelsen 15@fvst.dk
Kopi til henol@fvst.dk og chrli@fvst.dk

Dato: 27/9-2019

Vedr. høringsvar - j.nr. 2019-15-30-00008.

Dansk Kennel Klub vil gerne pointere vigtigheden af for så vidt angår hunde at fastholde formulering i hundelovens nugældende § 2 (lovforslagets § 10) vedrørende dyrs ophold på steder hvor der ikke er beboelse. Dansk Kennel Klub finder det vigtig at bibeholde formulering omkring forbuddet (og krav om der skal bo mennesker, hvor hunde har ophold), da hunde i udpræget grad har brug for nærkontakt med mennesker, flere gange dagligt og i længere tid, for at trives.

Ligeledes foreslår Dansk Kennel Klub formuleringen i hundelovens nugældende § 5 fastholdt.

Med venlig hilsen

Jens Glavind
direktør

Miljø- og Fødevarestyrelsen

Fødevarestyrelsen

Vedr.: høringsvar til forslag til dyrevelfærdslov journalnummer 2019-15-30-00008

Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter har følgende bemærkninger til forslag om dyrevelfærdslov:

§10. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om hold af dyr på steder, hvor ejeren eller den, der fører tilsyn med dyret, ikke bor, herunder regler om forbud mod hold af dyr på sådanne steder.

Jf. §10. I forhold til hold af landbrugsdyr i multisite-besætninger er formuleringen problematisk, da dyrene fodres og tilses en eller flere gange dagligt. Evt. krav til at ejeren eller den, der fører tilsyn med dyrene skal bo på ejendommen vil ikke kunne imødekommes i moderne landbrugsproduktion. Dette vil heller ikke medføre nogen ændring eller forringelse af dyrenes velfærd, når der føres tilsyn med dyrene jf. §9, hvorfor Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter ikke mener, at paragraf 10 bør finde anvendelse på landbrugsdyr.

§12. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om dyrs adgang til udearealer og om, hvor ofte og hvor længe dyr skal opholde sig ude. Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for et dyrehold skal føre optegnelser over dyrs ophold på udearealer.

Jf. §12. I forhold til tilsynsregler i §9, finder Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter det indebærer et element af egenkontrol og senere myndighedskontrol af egenkontrollen og tilhørende administration, der ikke indebærer nogen forbedring i forhold til dyrenes velfærd ude, såvel som inde, hvorfor vi ikke mener denne paragraf bør finde anvendelse på landbrugsdyr.

§15. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om kloveftersyn, -behandling og -beskæring, herunder regler om hvem, der må foretage dette, og at det skal ske med en fornøden hyppighed.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om beskæring af hove og anlæggelse af beslag, herunder at det skal ske efter behov.

Stk. 3 Ministeren kan fastsætte regler om, at redskaber, der anvendes til beskæring af klove og hove, kun må betjenes af særligt uddannede personer.

Jf. §15. I forhold til stk. 1, finder Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter det problematisk, hvis regler om tilsyn øger antallet af fremmedbesøg og dermed øget smitterisiko i besætningen. Derudover udgør eksterne besøg altid øgede omkostninger og dermed forringet konkurrenceevne. Grundlæggende er det altid landmandens ansvar at sikre, at dyrene har sunde klove og korrekt benstilling.

I forhold til stk. 3, er det mere rimeligt at det er ejerens ansvar at sikre at beskæring af klove bliver foretaget på en korrekt og forsvarlig måde.

§19. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om udformning og indretning af opholdsarealer og opholdsrum til dyr, herunder om plads, støj, lys og lysprogrammer, staldklima m.v. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om inventar m.v. i opholdsarealer og opholdsrum. Ministeren kan fastsætte regler om, at opholdsrum og inventar skal godkendes, før det tages i brug.

Stk. 2. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 om dyr i landbruget skal der fastsættes overgangsordninger, der sikrer, at landbruget får rimelig tid til at omstille sig.

Jf. §19. Vedr. stk. 2 finder Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter det meget vigtigt at, der ved ændringer af regler for dyrs opholdsarealer og -rum sikres en uindskrænket brugstid af foretagne større investeringer på minimum 30 år.

§20. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om udendørs hold af landbrugsdyr og dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger heraf, herunder om mulighed for skygge og adgang til stald eller læskur.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at landbrugsdyr samt heste og æsler af bestemte racer og krydsninger heraf kan holdes ude døgnet rundt i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr uden adgang til læskur eller bygning, hvis de naturgivne forhold tillader det.

Jf. §20. I forhold til stk. 2 bemærkes det, at hvis man vælger at indføre stramninger, skal der indføres rimelige overgangsordninger.

§21. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om uddannelseskra­v om dyrevelfærd for personer, som er ansvarlige for

- 1) landbrugsmæssigt hold af dyr,
- 2) erhvervmæssig handel med dyr,
- 3) erhvervmæssigt opdræt af dyr,
- 4) drift af dyrepensioner,
- 5) drift af dyreinternater eller
- 6) formidling af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, uddannelsers indhold og varighed, krav til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskra­v for personer, som er tilknyttet de i stk. 1, nr. 2-6, nævnte virksomheder uden at være ansvarlige for driften, men som håndterer dyr eller yder rådgivning om hold af dyr i virksomhederne.

Jf. §21. I forhold til både stk. 1, 2 og 3, er foranstaltningerne omkostningstunge og konkurrenceforvridende og yderligere en administrativ belastning for et erhverv, der er økonomisk presset.

Til Fødevarestyrelsen

Att.: 15@fvst.dk; henol@fvst.dk; chrli@fvst.dk

j.nr.: 2019-15-30-00008

Bemærkninger til høring over forslag til dyrevelfærdslov

Danske Æg, Udvalget for slagtefjerkræ samt L&F Fjerkræ vil gerne sige tak for muligheden for at afgive bemærkninger til høring over forslag til dyrevelfærdslov. Danske Æg, Udvalget for slagtefjerkræ samt L&F Fjerkræ støtter som udgangspunkt forslaget om at gennemføre en forenkling af lovgivningsstrukturen på dyrevelfærdsområdet og derved gøre lovgivningen mere overskuelig og brugervenlig i praksis.

Hovedformålet med lovforslaget er en strukturændring af lovgivningen på dyrevelfærdsområdet. Danske Æg, Udvalget for slagtefjerkræ samt L&F Fjerkræ har ganske få ændringer til fremsendte høring.

Vi har med udgangspunkt i dette følgende konkrete bemærkninger til forslaget:

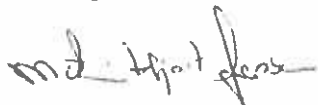
- Der foreslås indført en formålsbestemmelse i dyrevelfærdsloven, der angiver at lovens formål er at varetage dyrevelfærdsmæssige og dyreetiske hensyn. Danske Æg, Udvalget for slagtefjerkræ samt L&F Fjerkræ vil gerne udtrykke stor bekymring over forslaget om at medtage dyreetiske hensyn. Dyrevelfærd handler om dyrenes fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov på baggrund af anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Dyreetiske hensyn bygger derimod på menneskers opfattelse af dyrenes situation, og de overvejelser og afvejninger, vi som mennesker gør os omkring dyr. Vi mener, at det er afgørende at dyrevelfærds- og dyreetiske hensyn holdes adskilt, og dermed at dyrevelfærdsloven alene beskæftiger sig med de dyrevelfærdsmæssige forhold. Vi mener derfor at de dyreetiske hensyn skal udgå af formålsbestemmelsen. Den nuværende dyreværnslov finder heller ikke anvendelse på dyreetiske forhold, hvorfor regler med et dyreetisk sigte er fastsat ved særlove. Vi ønsker, at denne praksis fortsat skal være gældende.
- I forhold til §43 stk. 4 vil Danske Æg, Udvalget for slagtefjerkræ samt L&F Fjerkræ anmode om at en flok slagtekyllinger opgøres som ét hold uanset om de er slagtet samlet som flok eller delslaget. Dette har betydning i forhold til udgifterne i forbindelse med velfærdskontrollen på slagterierne, der bør opkræves pr. hus eller hold og ikke som i dag, hvor udgiften kan opkræves pr. levering. Konkret anmoder Danske Æg, Udvalget for slagtefjerkræ samt L&F Fjerkræ om at formuleringen i §43 stk. 4 ændres fra:

Producenter, der leverer slagtekyllinger til slagterier her i landet, betaler et beløb på 774 kr. for hver levering og pr. hus, hvorfra kyllingerne leveres, til dækning af udgifterne i forbindelse med kontrollen på slagterierne af slagtekyllingernes trædepuder og fjerdragt med henblik på identifikation af velfærdsproblemer.....

Til følgende:

Producenter, der leverer slagtekyllinger til slagterier her i landet, betaler et beløb på 774 kr. for hver flok eller pr. hus, hvorfra kyllingerne leveres, til dækning af udgifterne i forbindelse med kontrollen på slagterierne af slagtekyllingernes trædepuder og fjerdragt med henblik på identifikation af velfærdsproblemer.....

Med venlig hilsen

Formand for L&F, Fjerkræ
Gårdejer Martin Hjort Jensen

Formand for Danske Æg
Gårdejer Lars Lunding

Udvalget for Slagtefjerkræ
Direktør Claus Zakarias

Att.:
Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

27. september 2019
KM/16-03364
FVST ref. j.nr 2019-15-30-00008

Den Danske Dyrlægeforenings høringsvar vedrørende forslag til dyrevelfærdslov.

Generelle bemærkninger

Den Danske Dyrlægeforening (DDD) bakker op om forslaget om en forenkling af lovgivningsstrukturen på dyrevelfærdsområdet, som der er lagt op til med Lovkompasset. DDD støtter op omkring, at bemyndigelsesbestemmelsen skal anvendes til implementering af EU-regler, og mener at der i lovbemærkningerne klart skal redegøres for rækkevidden af implementeringshjælpen, og om der er hjemmel til mere end minimumsimplicitering. DDD finder det endvidere positivt, at visse af DDDs bemærkninger fra høringsrunden i 2018 er implementeret i nærværende lovforslag, ligesom lovforslaget er tilføjet en formålsparagraf.

DDD ønsker dog endnu engang at understrege, at vi finder det særdeles væsentligt, at en forenkling gennem det fremsatte lovforslag ikke forårsager;

- Svækkelse af de nuværende danske regler på dyrevelfærdsområdet som er angivet i de artsspecifikke love og deraf følgende bekendtgørelser.
- Forringelser for de forskellige dyrearter bl.a. i forhold til deres artsspecifikke behov.

DDD henstiller i den forbindelse til at:

- Lov om hold af heste forbliver en selvstændig lov

DDD og øvrige organisationer i hestesektoren har gennem mange år kæmpet for de rettigheder, som i dag fremgår af Lov om hold af heste, og DDD er bekymret for, at reguleringens stabilitet anfægtes, såfremt loven fremadrettet reguleres på bekendtgørelsesniveau. At der samtidig i det nærværende forslag til dyrevelfærdsloven skelnes mellem hest og hund virker inkonsekvent i forhold til ideen om en forenklet lovgivningsstruktur.

Som led i den kommende udarbejdelse af dyreartsspecifikke bekendtgørelser opfordrer DDD til, at man tidligt i forløbet inddrager relevante interessenter, herunder DDD samt stiller tilpas lange høringsfrister, således at det på god demokratisk vis kan sikres, at gældende regler på dyreartsniveau videreføres og opdateres med afsæt i anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Bemærkninger til passager i lovforslaget

1. Vedr. nuværende dyreværnslov § 9 stk 2 om udsætning af opdrættede dyr.

I lovforslagets generelle bemærkninger henvises til, at denne passage udgår, idet den allerede er omfattet af § 16 i lov om hold af dyr, hvoraf det fremgår, at opdrættet vildt kun må udsættes, hvis det forventes at kunne overleve i naturen. DDD ønsker imidlertid at bibeholde passagen i Dyrevelfærdsloven, idet der ikke kun bør være tale om opdræt af vildt, men også tages vare på andre dyrearter, der er opdrættet i menneskers varetægt, som fx skildpadder og fugle. Særligt skildpadder udsættes i stor stil uden hensyn til det dyrevelfærdsmæssige aspekt om, at de ikke er naturligt forekommende i Danmark og derfor ikke har optimale levevilkår for at kunne klare sig i naturen. Alternativt kan dette hensyn omfattes af lovens § 3 med en tilføjelse (i kursiv) som fx at dyr "til stadighed behandles omsorgsfuldt..." og "...vandes, tilses og passes...".

2. Vedr. dyrevelfærdslovens § 9

Som supplement til lovens § 3 er det positivt, at enhver, der holder dyr, skal tilse dyret mindst 1 gang dagligt, hvilket DDD anser som et absolut minimum. DDD havde dog gerne set, at stk. 1 omfattede alle dyr, idet formuleringen "jævnligt" efterlader stort rum for fortolkning, som ikke synes at tjene dyrevelfærden. DDD håber derfor, at ministeren vil gøre brug af bemyndigelsen i stk. 4 og udstede regler for, at fx heste skal tilses mindst 1 gang dagligt, som det er angivet i hensigtserklæringen i bemærkningerne til § 9 og således videreføre § 23 i lov om hold af heste.

3. Vedr. dyrevelfærdslovens § 11

DDD finder det positivt, at ministeren kan fastsætte regler om mærkning og registrering af dyr af dyrevelfærdsmæssige hensyn, fx katte. DDD ser dog gerne, at ministeren i højere grad sikres bemyndigelse til at varetage kattes tarv gennem udfærdigelse af regler på bekendtgørelsesniveau på lige fod med reglerne for de øvrige dyrearter, som nyder særlig beskyttelse gennem dansk lovgivning. Katte er danskernes foretrukne kæledyr, og bør derfor i højere grad end det er tilfældet i dag, sikres gennem lovgivning.

4. Vedr. dyrevelfærdslovens § 27 Stk. 3

§ 27 stk 3 angiver: "...afhorning, mærkning, isætning af ring m.m. i næsen eller trynen, fjernelse af kløer, tænder og andre legemsdele samt beskæring af næb".

DDD mener ikke, at ovenstående formulering, hvori tænder tilføjes til § 27, klart sikrer videreførelse af indholdet i Lov om værn for dyr, jf. LBK nr. 335 af 8. juli 1983 § 10:

"Fjernelse af mælketænder hos heste er forbudt, medmindre den blivende tand er i frembrud og kan ses. I andre tilfælde, hvor fjernelse af tænder hos heste er nødvendig, må denne kun foretages af en dyrlæge" og §10 Stk. 2: "Fjernelse af tandkød på heste må kun foretages af en dyrlæge", men at dette bør tilføjes lovtæksten. Det er væsentligt, at denne form for invasive behandling ved lov forbeholdes dyrlæger, idet den forudsætter veterinærfaglig indsigt.

5. Vedr. dyrevelfærdslovens § 29

I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser for § 29 fremgår det, at det vil være dyrlægens ansvar at dokumentere skadernes omfang i forbindelse med ansøgning om dispensation fra udstillingsforbuddet. Hertil ønsker DDD at kommentere, at det ikke bør være en dyrlæges forpligtelse af forestå denne dokumentation, idet det ikke er normal praksis at dokumentere sådanne forhold forud for en øre- eller halekupering foretaget af veterinære årsager, medmindre dyreejeren på forhånd udbeder sig denne ydelse. Ansvaret bør derfor påhvile dyreejeren alene at sikre denne dokumentation.

6. Vedr. dyrevelfærdslovens § 31

DDD ønsker at henlede opmærksomheden på, at mange private hesteejere til stadighed ikke har tilstrækkeligt kendskab til heste, og DDD mener derfor, at det bør være et krav, at der udleveres skriftlig information til køber om forsvarlig pasning og pleje af dyret.

7. Vedr. dyrevelfærdslovens § 57

DDD mener, at der i denne paragraf bør tilføjes (*med kursiv*) "... og andre organisationer, der særligt berøres eller besidder relevant faglig indsigt, inddrages".

Har I yderligere spørgsmål, er I velkomne til at kontakte undertegnede på mail km@ddd.dk eller telefon 3913 1088.

Med venlig hilsen

Karin Melsen
Dyrlæge, Fagpolitisk Konsulent DDD

Att. Henriette Oldager
Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

29. september 2019

Vedr. høring over forslag til dyrevelfærdslov.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Fødevarestyrelsen dateret d. 3. september 2019 vedr. høring over forslag til dyrevelfærdslov (J.nr. 2019-15-30-00008). Det Dyreetiske Råd har følgende bemærkninger.

Det Dyreetiske Råd har i 2018 haft en tidligere version af forslaget til en dyrevelfærdslov i høring¹. Rådet er bekendt med, at det pågældende forslag er bortfaldet som følge af folketingsvalget, og at udkastet i indeværende høring derfor er at betragte som et nyt lovforslag. Der er dog en høj grad af sammenfald mellem de to forslag, og Rådet vil derfor i det følgende tage udgangspunkt i de tidligere fremsendte bemærkninger.

Rådet kan fortsat, i lighed med det tidligere høringssvar, tilslutte sig det overordnede formål med dyrevelfærdsloven, jf. høringsbrevet, om en forenkling af lovgivningsstrukturen på dyrevelfærdsområdet, der gør lovgivningen mere overskuelig og brugervenlig i praksis. Rådet kan tillige fortsat bakke op om, at regler vedr. dyr i højere grad fastsættes i bekendtgørelser for at sikre en øget smidighed i forhold til at kunne tilpasse reglerne udviklingen på området i relation til anerkendte praktiske erfaringer og forskningsresultater.

Rådet noterer tillige fortsat, at forslaget som udgangspunkt er en strukturændring af lovgivningen på dyrevelfærdsområdet, der med en rammelov giver mulighed for at fastsætte nærmere bestemmelser i bekendtgørelser. Rådet minder fortsat om, at det naturligvis er afgørende, om og hvordan rammerne anvendes og dermed, hvad de efterfølgende bekendtgørelser indeholder. Rådet understreger i forlængelse heraf, at der med forenklingen af lovstrukturen ikke må ske forringelser for dyrene i den lovmæssige beskyttelse.

Vedr. § 1: Loven har til formål at fremme god dyrevelfærd, herunder beskytte dyr, og fremme respekt for dyr som levende væsener. Loven har endvidere til formål at varetage dyreetiske hensyn.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at Miljø- og Fødevareministeriet ønsker at fremhæve, at lovens formål er at fremme respekt for dyr som levende væsener samt at præcisere, at det vil være muligt at udstede bekendtgørelser i medfør af loven, både med henblik på at beskytte dyrenes velfærd og af etiske årsager, hvor der ikke nødvendigvis er en risiko for dyrenes velfærd.

Det Dyreetiske Råd efterlyste i sin Udtalelse om dyreværnsloven (2016)² fokus på at udvise respekt for dyr, både i overvejelser om lovens afgrænsning (s. 12), og i overvejelser om formål med brug af dyr (s. 14-15). Rådet hilser på den baggrund velkomment, at respekt for dyr fremhæves, og at det præciseres, at også andre dyreetiske hensyn end dyrevelfærd kan danne grundlag for lovgivning. Rådet minder samtidig om, at dyreetik er et komplekst emne, hvor flere etiske værdier kan være på spil, jf. Rådets notat om Dyreetik, dyrevelfærd og Det Dyreetiske Råd (2016)³. Som for den forrige generelle bemærkning til loven gælder derfor, at det vil være afgørende, hvordan denne mulighed anvendes.

Det fremgår videre af lovbemærkningerne, at når formålsbestemmelsen alene betegner dyr som levende væsener og ikke som følede eller sansende væsener, skal det ses i lyset af, at loven omfatter alle dyr, og at der i dag ikke er videnskabelig dokumentation for, at alle dyr er i stand til at føle og opfatte eller sanse smerte og lidelse. Det nævnes i forlængelse heraf, at dyr, der traditionelt holdes som husdyr, er sansende væsener, mens den manglende dokumentation gælder fx insekter, orme og snegle. Det Dyreetiske Råd er enig i denne fremstilling af det faglige grundlag, givet at "sansende" skal forstås som svarende til det engelske ord "sentient", og ikke blot det at have et sanseapparat. At medtage betegnelsen "sansende" vil derfor give nogle udfordringer, som ikke ville være tilfældet, hvis lovgivningen kun omfattede hvirveldyr, som det ses i nogle lande.

Rådet har dog alligevel overvejet det hensigtsmæssige i også at medtage betegnelsen "sansende" i formålsbestemmelsen. På den ene side vil man ved ikke at medtage betegnelsen "sansende" være på sikker faglig grund for alle de dyrearter, som loven omfatter. Dette kan være hensigtsmæssigt for at sikre, at der ikke sås tvivl om lovens gyldighed for fx insekter, orme og snegle, og dermed om behovet for også at udvise respekt for dyr af disse arter. På den anden side er langt hovedparten af loven, og de bekendtgørelser, der udstedes i medfør heraf, kun relevant for de dyrearter, der betragtes som sansende. Og det kan være hensigtsmæssigt at fremhæve dette direkte i lovtæksten for at fremme den respekt for dyrenes velfærd, som formålsbestemmelsen lægger op til.

Hvis betegnelsen "sansende" medtages i selve formålsbestemmelsen, dvs. teksten lyder "... fremme respekt for dyr som levende og sansende væsener", og ikke kun nævnes i lovbemærkningerne, udestår stadig et behov for at redegøre for, hvordan dette skal forstås i relation til de dyrearter, hvor der savnes videnskabelig dokumentation. Rådet peger på, at man i så fald kan vende fokus i lovbemærkningerne. I stedet for at redegøre for hvilke dyr, der er sansende, selv om det ikke nævnes i lovtæksten, kan man forklare, hvilke der med den nuværende viden ikke anses for at være det.

Vedr. § 2: Dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at ændringen af lovens navn til "Dyrevelfærdsloven" bl.a. begrundes med et ønske om at signalere, at den videnskabelige viden om dyrs adfærd har udviklet sig over tid. Det Dyreetiske Råd finder, at den samme overvejelse gør sig gældende i forhold til ordet "angst". I dag bruges "angst" mere om sygelige tilstande. Betegnelsen "frygt" bruges om den følelse, der relaterer til situationer/stimuli, som af individet opfattes som farlige eller potentielt farlige, og som må antages at være det,

dyrenes skal beskyttes mod jf. § 2. Rådet anbefaler derfor, at ordet "angst" erstattes med ordet "frygt".

Vedr. § 3: Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet har noteret, at lovforslagets § 3 blot viderefører den nuværende dyreværnslovs § 2 om, at enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles i overensstemmelse med deres behov. Det fremgår imidlertid af lovbemærkningerne, at der ved vurdering af dyrets behov skal tages hensyn til dyrets art, graden af udvikling, tilpasning og tamhed. Samt at graden af udvikling i denne sammenhæng skal forstås som dyrets placering i det zoologiske system – hvirveldyr (pattedyr, fugle, krybdyr, padder og fisk) eller ikke-hvirveldyr (pighuder, bløddyr, leddyr, orme m.v.) og ikke som udviklingsstadier (fx fostre) indtil fødsel/klækning.

Det Dyreetiske Råd finder formuleringen "graden af udvikling" både uklar, unødvendig og uhensigtsmæssig. Med uddybningen som skitseret herover antydes et meget fast hierarki i dyreriget, som der ikke i alle tilfælde er belæg for. Samtidig er det vanskeligt at se, hvilke hensyn "graden af udvikling" med den skitserede forståelse tilføjer i forhold til "dyrets art". Og endelig kan en sådan formulering fremme en forskelsbehandling af dyr, der ikke hviler på den viden om dyrenes behov, der ellers lægges op til. Rådet er klar over, at formuleringen ikke er en del af selve lovteksten, blot lovbemærkningerne. Men da lovbemærkningerne kan indgå i en senere vurdering ved anvendelsen af loven, anbefaler Rådet, at formuleringen "graden af udvikling" slettes.

Det Dyreetiske Råd finder til gengæld, at det bør overvejes at inddrage hensyn til udviklingsstadier af fostre og æg indtil fødsel/klækning. Jf. Rådets Udtalelse om dyreværnsloven (2016)², er pattedyrenes fostre i den sidste tredjedel af deres normale udviklingsperiode, dvs. den sidste del af drægtighedsperioden, dækket af dyreforsøgsloven, men ikke af dyreværnsloven (s. 6). Rådet peger videre på, at der i dyreværnsloven ikke er anført en klar tilkendegivelse af, hvornår i udviklingsprocessen af fx fostre og æg, at et dyr er omfattet af loven, og at afgrænsningen kan have betydning ved vurderingen af lovovertrædelser (s. 11). Rådet nævner her som eksempel håndtering af fostre ved aflivning af drægtige dyr, hvilket i forhold til indeværende høring er relevant ved vurderinger af overtrædelse af bekendtgørelser, der udstedes efter den foreslåede § 26. stk. 2., hvor ministeren kan fastsætte nærmere regler om håndtering af fostre i forbindelse med aflivning, herunder slagtning, af drægtige landbrugsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden.

Vedr. § 7: Det er forbudt at lade et dyr deltage i dyrekampe. Det er endvidere forbudt at afholde dyrekampe.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at Miljø- og Fødevareministeriet med lovforslaget ønsker at udvide hundelovens forbud mod hundekampe, således at forbuddet ikke alene retter sig mod hunde, men mod alle dyr.

Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig forslaget.

Vedr. § 9: Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst én gang om dagen.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fritgående dyr på græs eller lignende. Sådanne dyr skal dog tilses jævnlige.

Stk. 3...

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at dyr skal tilses oftere end nævnt i stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler om, hvor ofte dyr, som nævnt i stk. 2, skal tilses.

Forslaget indebærer, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om hyppigere tilsyn af visse dyr, både ved indendørs hold og når dyrene er på fold eller græs. Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig dette. Rådet pegede i sin Udtalelse om brug af dyr til rewilding ved naturforvaltning (2018)⁴ på behovet for at sikre tilstrækkelig overvågning af udegående dyr i kritiske perioder (se s. 15-17). Rådet har noteret, at der i lovforslagets bemærkninger er opmærksomhed på, at også dyr, der udsættes til naturpleje, herunder rewilding, er omfattet. Rådet ser i forlængelse heraf frem til, at muligheden i § 9, stk. 4 anvendes og peger på, at det jf. Rådets anbefalinger i den omtalte udtalelse kan være relevant også at stille lovmæssigt krav om at udarbejde en forvaltningsplan ved udsætning af dyr i rewilding-projekter.

Vedr. § 11: Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om behandling og håndtering af dyr, herunder om indfangning af dyr, opbinding af dyr, herunder forbud mod opbinding, forhold om fødsel og nyfødte dyr, oplæring og træning af dyr, artsfællekontakt, flytning af dyr, forbud mod behandling af dyr med henblik på at skjule sygdomssymptomer, brug af hjælpemidler samt forbud mod brug af tvangsmidler.

Stk. 2....

Stk. 3....

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om mærkning og registrering af dyr af dyrevelfærdsmæssige hensyn.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at bemyndigelsen i den foreslåede § 11, stk. 1 kan anvendes til at fastsætte regler om artsfællekontakt, fx ved hold af heste. Det Dyreetiske Råd har tidligere udtalt sig om lovkrav om kontakt med artsfæller ved hold af heste i høringssvar til lov om hold af heste (2016)⁵. Rådet har udtrykt betænkelighed ved at stille et decideret lovkrav om, at heste opstaldes mindst to sammen, da det kan medføre utilsigtede praktiske problemer. Rådet har i stedet foreslået, at der stilles krav om adgang til fold med artsfæller, så hestene på denne måde sikres social kontakt og mulighed for at udfolde social adfærd med andre heste.

Det fremgår desuden af lovbemærkningerne, at bemyndigelsen i den foreslåede § 11, stk. 1, vil kunne anvendes til at fastsætte regler, som kan afløse bestemmelserne i § 4, nr. 1 og nr. 2 i lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, vedrørende transport og vejning af levende fisk. Ifølge disse regler er det forbudt at transportere levende fisk ved hjælp af bl.a. stænger og kroge anbragt gennem fx gællerne eller kæberne, samt ved vejning af levende fisk at stikke vægtredskabets krog gennem fisken. Bestemmelserne i § 4, nr. 1 og 2, er holdt i kraft med den nugældende dyreværnslovs § 32, stk. 2, indtil de afløses af regler fastsat i medfør af loven, hvilket endnu ikke er sket.

Det Dyreetiske Råd satte i sin Udtalelse om lystfiskeri (2013)⁶ fokus på velfærd hos fisk. Rådet pegede her bl.a. på behovet for at øge lystfiskeres kendskab til gældende regler og anbefalinger (s. 25). På baggrund af dette og set i lyset af lovforslagets overordnede formål – at gøre lovgivningen mere overskuelig og brugervenlig i praksis – anbefaler Rådet, at bemyndigelsen i den foreslåede § 11, stk. 1 anvendes til at få disse regler beskrevet i en mere moderne og tilgængelig kontekst.

Endelig fremgår det af lovbemærkningerne, at bemyndigelsen i den foreslåede § 11, stk. 4 vil kunne anvendes til at stille krav om mærkning og registrering af dyr af alle dyrearter ud fra dyrevelfærdsmæssige hensyn, fx katte. Det Dyreetiske Råd har i Udtalelsen om katte (2004)⁷ drøftet spørgsmål om mærkning og registrering af katte. Rådet mente, at alle ejerkatte som udgangspunkt bør være mærkede og registrerede, selv om dette ikke er muligt i praksis for alle ejere af alle katte. Rådet mente dog ikke, at der bør stilles et decideret lovkrav om mærkning og registrering af ejerkatte. I modsætning til hunde, hvor mærkningen er afgørende i forhold til spørgsmål om ansvar og evt. erstatning, hvis hunden har forvoldt skade, så Rådet ikke det samme behov i relation til katte, der erfaringsmæssigt ikke giver anledning til større skader eller erstatningssager.

Mærkningen har efter Rådets opfattelse sin primære berettigelse ved at sikre, at en bortkommen kat kan komme tilbage til sin ejer, at katten ikke bliver indfanget som herreløs og evt. aflivet, samt at man i tilfælde hvor katten påfører andre mennesker gener, kan finde frem til kattens ejer og pålægge denne ansvaret for at træffe passende foranstaltninger for at bringe generne til ophør. Alle ikke-mærkede katte vil omvendt kunne blive betragtet som herreløse og blive indfanget og aflivet.

Vedr. § 19, stk. 2.: Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 om dyr i landbruget skal der fastsættes overgangsordninger, der sikrer, at landbruget får rimelig tid til at omstille sig.

Det Dyreetiske Råd tilslutter sig forslaget i § 19, stk. 2 om, at der fastsættes passende overgangsordninger. Rådet gør imidlertid opmærksom på, at der ikke altid er enighed om, hvad der anses som "rimelig tid til at omstille sig". I Rådets Udtalelse om dyreværnsloven (2016)², fandt Rådet, at det sker alt for ofte, at hensyn til mennesker automatisk tilsidesætter hensyn til dyr, og at hensyn til dyr kun inddrages som en sekundær overvejelse. Rådet peger derfor på risikoen for, at dyrene kan blive tabere i den proces, og foreslår at fokus på dyrevelfærd fremhæves i § 19, stk. 2 med flg. tilføjelse: "..... at landbruget får rimelig tid til at omstille sig, samtidig med, at dyrenes velfærd tilgodeses."

Det Dyreetiske Råd kan på den baggrund endvidere tilslutte sig, at § 4, stk. 4 i den nugældende dyreværnslov, hvorefter regler om dyr i landbruget fastsættes efter forhandling med miljø- og fødevareministeren og de organisationer, der efter miljø- og fødevareministerens skøn særligt berøres af reglerne, ikke videreføres i indeværende lovforslag.

Vedr. § 20: Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om udendørs hold af landbrugsdyr og dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger heraf, herunder om mulighed for skygge og adgang til stald eller læskur.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at landbrugsdyr samt heste og æsler af bestemte racer og krydsninger heraf kan holdes ude døgnnet rundt i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr uden adgang til læskur eller bygning, hvis de naturgivne forhold tillader det.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at bemyndigelsen er ny og indebærer, at ministeren ikke blot kan fastsætte regler, der svarer til gældende regler vedr. malkekvæg og heste, men også regler der omfatter andre landbrugsdyr.

Det Dyreetiske Råd peger i sin Udtalelse om brug af dyr til rewilding ved naturforvaltning (2018)⁴ på en række potentielle problemområder ved hold af udegående dyr, og hvor dyr kan være af andre arter end kvæg og heste. Rådet kan derfor tilslutte sig muligheden for at fastsætte regler for udendørs hold af landbrugsdyr og heste generelt.

Rådet foreslår, at formuleringen "hold af landbrugsdyr og dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger heraf" ændres til det mere præcise "hold af landbrugsdyr og dyr af domesticerede former af hesteslægten (Equus) eller krydsninger heraf."

Vedr. § 25: Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om aflivning, herunder slagtning af dyr. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om forbud mod visse former for aflivning, herunder slagtning, samt regler om, at aflivning, herunder slagtning, af visse dyr kun må foretages af en dyrlæge eller en anden særlig uddannet person.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at dyreværnslovens § 13, stk. 1, 2. pkt., om forbud mod aflivning af dyr ved drukning, ikke videreføres i en form, hvor dette gælder alle dyrearter. Begrundelsen er, at der for en række laverestående dyrearters vedkommende, fx insekter og snegle, ikke synes at være videnskabelig dokumentation for, at disse føler smerte og lidelse ved drukning.

Det fremgår videre af lovbemærkningerne, at bemyndigelsen i lovforslagets § 25, stk. 2, vil blive brugt til i bekendtgørelsesform at fastsætte et forbud mod at aflive hvirveldyr, undtagen fisk, ved drukning. Endelig bemærkes det, at såfremt der senere kommer videnskabelig dokumentation for andre dyrearters mulige evne til at føle smerte og lidelse ved drukning, kan der i takt hermed fastsættes regler for disse.

Det Dyreetiske Råd anførte i sin Udtalelse om dyreværnsloven (2016)², at lovgivningen skal give mening i forhold til den praksis, der generelt anses for acceptabel (s. 12). Dette kunne fx gælde den forskel, der er på, om der er tale om aflivning af fx en hund eller en edderkop. Rådet påpeger dog videre, at der uanset et evt. mangelfuldt vidensgrundlag bør udvises respekt for dyrene som de levende væsener, de er, uafhængigt af deres værdi for mennesker.

Det Dyreetiske Råd kan på den baggrund tilslutte sig forslaget, men Rådet udtrykker samtidig bekymring for, om dette vil stille hvirvelløse dyr endnu ringere end i dag, når deres interesser skal afvejes mod hensyn til mennesker. Forskningen på netop hvirvelløse dyrs velfærd er stigende i disse år, og Rådet opfordrer derfor til, at denne udvikling følges nøje, så lovgivningen om nødvendigt kan tilpasses ny viden.

Med hensyn til at fastsætte regler for bestemte aflivningsmetoder drøftede Det Dyreetiske Råd dette i Rådets Udtalelse om dyreværnsloven (2016)² (s. 19-20). Det Dyreetiske Råd peger i forlængelse heraf på, at det i en kommende bekendtgørelse om aflivningsmetoder ikke blot bør fremgå, at drukning er forbudt. Der kan også være behov for at fastsætte regler i forhold til anvendelse af andre aflivningsmetoder, fx kvælning, frysning og afhugning af hoveder, der for nogle arter kan resultere i en tilsvarende langvarig dødsproces.

Vedr. § 27: Operative og lignende indgreb, der kan påføre dyret lidelse, bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående karakter, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt. Lidelse og smerte skal begrænses i videst muligt omfang.

stk. 5: Ministeren kan fastsætte regler om forbud mod visse typer af operative og lignende indgreb.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at § 4, nr. 3, i lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, stadig er gældende, jf. dyreværnslovens § 32, stk. 2, indtil den afløses af regler fastsat i medfør af loven, jf. indeværende lovforslags § 70, stk. 2. Bemyndigelsen i den foreslåede § 27, stk. 5, vil kunne anvendes til at fastsætte regler, som kan afløse bestemmelserne i den omtalte § 4, nr. 3.

Ifølge den omtalte § 4, nr. 3 er det forbudt at bruge andre levende hvirveldyr end fisk som agn. Det fremgår videre af lovbemærkningerne, at anvendelse af levende fisk som agn indebærer, at de får sat en krog igennem følsomt væv, hvilket må anses for at være omfattet af begrebet ”operative og lignende indgreb”.

Det Dyreetiske Råd anbefalede i sin Udtalelse om lystfiskeri (2013)⁶ et forbud mod brug af levende fisk som agn (s. 33). Rådet tilslutter sig vurderingen af, at anvendelsen af levende fisk som agn indebærer indgreb, der må anses for at være omfattet af begrebet ”operative og lignende indgreb”. Den voksende viden om fisk støtter endvidere antagelsen om, at dette indgreb kan påføre fiskene lidelse, hvilket jf. den foreslåede § 27, stk. 1 også taler for at ophøre med at anvende indgrebet i forbindelse med lystfiskeri. Rådet hilser således velkomment, at de dyrevelfærds-mæssige problemer med denne praksis anerkendes, og Rådet ser frem til, at muligheden for at forbyde brugen af levende fisk som agn anvendes.

Vedr. § 28, stk. 5: Ministeren kan fastsætte regler om hold og fremvisning af dyr i cirkus, forlystelsesparker og lignende virksomheder, herunder om forbud mod hold og fremvisning af visse dyrearter. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om anmeldelse til Fødevarestyrelsen af turné med dyr, herunder arten og antallet af dyr samt turnéplanen.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at den nugældende bestemmelse i dyreværnslovens § 17, stk. 4, hermed foreslås præciseret og ændret således, at bemyndigelsen til ministeren til at kunne fastsætte regler om forbud mod hold og fremvisning af visse dyr i cirkus m.v. også omfatter elefanter og søløver.

Det fremgår videre af lovbemærkningerne, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at ændre bekendtgørelse om hold og fremvisning af dyr i cirkus mv., således at det fremover forbydes at holde og fremvise elefanter, søløver og zebraer i cirkus. Det forudsættes, at der i forbindelse med indførelse af et forbud vil blive fastsat passende overgangsregler for de virksomheder, der i dag driver virksomhed med hold og fremvisning af disse dyr, så det sikres, at forbuddet ikke kommer til at udgøre et ekspropriativt indgreb.

Det Dyreetiske Råd har ikke i forbindelse med indeværende høring drøftet, hvorvidt der bør være et forbud mod hold og fremvisning af de nævnte dyr i cirkus eller ej. Rådet har dog tidligere udtalt sig om hold og fremvisning af dyr i cirkus i høringssvar i 2003⁸ og 2008⁹. Rådet har efter anmodning fra miljø- og fødevarerministeren for nylig afgivet Udtalelse om dyreetiske og dyrevelfærdsmæssige overvejelser i forbindelse med omplacering af vilde dyr, der har været holdt i cirkus (2018)¹⁰. Rådet skitserer i udtalelsen en række muligheder og peger på, at det ved indførelsen af et forbud mod vilde dyr i cirkus er vigtigt at tillade en tilstrækkelig overgangsordning til at kunne sikre en ansvarlig afhændelse af dyrene.

Vedr. § 29: Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om forbud mod, at dyr, som er blevet underkastet operative og lignende indgreb, der har til formål at ændre dyrets udseende, udstilles eller på anden måde fremvises med henblik på bedømmelse af dyrets ydre, dets brugsegenskaber eller færdigheder.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse har et bredere anvendelsesområde end dyreværnslovens nuværende forbud i § 11, stk. 2, idet bestemmelsen ikke er begrænset til hunde, der har været underkastet operative indgreb i form af hale- og ørekuperinger, men omfatter alle dyr, som er opereret i strid med lovforslagets § 27, hvoraf det fremgår, at operative og lignende indgreb, som har til formål at ændre et dyrs udseende, ikke må foretages.

Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig dette.

Vedr. § 31: Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med erhvervsmæssigt salg af dyr, bortset fra landbrugsdyr og dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger deraf, til

private skal udleveres skriftlig information til køberen om forsvarlig pasning og pleje af dyret.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at forslaget er en videreførelse af dyreværnslovens § 18, stk. 3 og 4, dog således at forslaget undtager salg af heste fra kravet om skriftlig information.

Det Dyreetiske Råd har ved flere lejligheder, senest ved høringssvar til høring om forslag til lov om ændring af lov om hold af heste i 2016⁵, peget på, at mange hesteejere ikke har tilstrækkeligt kendskab til heste, og at dette er et område, hvor der bør sættes ind. Rådet vil fortsat opfordre til, at der er opmærksomhed på, om hesteejernes vidensniveau kan løftes gennem lovmæssige tiltag. Rådet anbefaler derfor, at muligheden fastholdes for at kunne stille krav om udlevering af skriftlig information ved salg af heste.

Rådet foreslår, at formuleringen ”landbrugsdyr og dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger heraf” ændres til det mere præcise ”landbrugsdyr og dyr af domesticerede former af hesteslægten (Equus) eller krydsninger heraf.”

Vedr. § 34: Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, herunder forbud mod, avl af familie- og hobbydyr.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at forslaget uændret viderefører dyreværnslovens § 12, stk. 3. Det fremgår videre, at bemyndigelsen ikke påtænkes anvendt på nuværende tidspunkt, men giver mulighed for at fastsætte regler baseret på målbare parametre for negative avlsegenskaber, såfremt fremtidig videnskabelig viden giver mulighed for at fastlægge sådanne parametre. Det anføres videre, at bestemmelsen sender et vigtigt signal om, at enhver, der avler familie- og hobbydyr, skal have fokus på dyrenes velfærd og sundhed. Formålet med at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bemyndigelse er at sikre bedre velfærd for hunde og andre familie- og hobbydyr, som på grund af modetrends avles med fokus på visse karakteristika f.eks. lange ører eller meget flad snude, der kan give sundhedsproblemer for dyrene, som kan kompromittere deres velfærd.

Det Dyreetiske Råd hilser velkomment, at bestemmelsen videreføres, men finder det beklageligt, at der ikke umiddelbart er planer om at anvende den. Rådet har ved flere lejligheder udtalt sig om avl af familie- og hobbydyr. I Udtalelse om avl af dyreracer, hvor fødselsvanskeligheder vil forekomme hyppigt (1998)¹¹, bemærkede Rådet, at overvejelserne omkring avl af dyreracer, der med stor sandsynlighed kun kan føde ved kejsersnit, ikke kun angik Belgisk Blåhvidt kvæg, som udtalelsen tog udgangspunkt i, men også fx visse hunderacer. I Udtalelse om avl af hunde og katte (1999)¹² drøftede Rådet både problemer i relation til avlsmål (fx overtypning) og til arvelige sygdomme. I Udtalelse om familie- og hobbydyr (2008)¹³ mindede Rådet om anbefalingerne fra 1999 og pegede på, at Sverige havde indført regler vedrørende avl af hunde og katte. Rådet henledte i udtalelsen i 2008 samtidig opmærksomheden på, at problemer med arvelige sygdomme og overtypning også er iagttaget ved avl på andre dyrearter. Rådets anbefalinger i relation til avl af hunde og katte blev derfor udbredt til at omfatte avl af familie- og hobbydyr generelt. I høringssvar til høring om forslag til lov om ændring af dyreværnsloven og lov om dyrlæger (2014)⁴ konstaterede Rådet, at problemerne ikke er

løst ad frivillighedens vej og tilsluttede sig forslaget om at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse i dyreværnsloven, der gav ministeren mulighed for at fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr.

Det er således nu 20 år siden, at Det Dyreetiske Råd første gang pegede på problemer i relation til avl af hunde og senere også i relation til andre familie- og hobbydyr. Rådet anbefaler, at der indhentes erfaringer fra Sverige og evt. andre lande vedrørende regler for avl af hunde og katte med henblik på at anvende bestemmelsen i § 32 til at fastsætte regler i Danmark. Rådet peger i den forbindelse på, at forhold som fx behov for kejsersnit og operative korrektioner kan indgå i de efterspurgte parametre.

Vedr. § 38: Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling nedsætter et råd, der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyrevelfærd. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for dyrevelfærd og dyreetik. Rådet skal endvidere på ministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyrevelfærd og dyreetik, herunder rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler efter denne lov.

Det Dyreetiske Råd bemærker, at betegnelsen "dyreværn" jf. dyreværnslovens § 25, i forslaget til § 38 erstattes med "dyrevelfærd og dyreetik". Rådet hilser velkomment, at dyreetik hermed fremhæves i Rådets kommissorium, og at det samtidig også tydeliggøres, at dyreetiske spørgsmål kan omfatte andet og mere end dyrevelfærd.

§ 49. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til dyrevelfærdslovgivningen eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form registreringspligtige virksomheder med erhvervsmæssig handel med dyr, opdræt af dyr eller formidling af dyr samt dyrepensioner og dyreinternater skal gøre kontrolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem om kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal

offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Det fremgår af lovemærkningerne, at regler for offentliggørelse skal fastsættes under hensyntagen til anden lovgivning om offentlighed og databeskyttelse. Der nævnes også visse kriterier, der skal være opfyldt, hvis fx navne skal offentliggøres. Det Dyreetiske Råd bemærker, at et af disse kriterier er, at der skal være samfundsmæssige hensyn, som taler for at etablere en offentliggørelsesordning, og at disse samfundsmæssige interesser skal være så tungtvejende, at ordningen – på trods af karakteren af de oplysninger om fysiske og juridiske personer, som kan forventes offentliggjort under ordningen – bør etableres. Rådet finder, at forbrugeres muligheder for at kunne til- og fravælge virksomheder i relation til dyrevelfærdsmæssige hensyn bør tælle som en sådan tungtvejende interesse, der fremmer den største og hurtigst mulige offentliggørelse.

Vedr. § 58, Stk. 5: Forsøg på overtrædelse af §§ 6 eller 7 kan straffes.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at forslaget som noget nyt i forhold til den gældende dyreværnslov indebærer, at forsøg på at anvende levende dyr ved øvelses- og kapskydninger (§ 6) kan straffes. Miljø- og Fødevareministeriet finder det hensigtsmæssigt, at forsøg på overtrædelse af bestemmelsen bør kunne straffes, idet anvendelse af levende dyr til øvelses- og kapskydning må forventes at kunne påføre dyrene væsentlig smerte og lidelse. Lovforslagets § 7 fastsætter et forbud mod dyrekampe og et forbud mod afholdelse af dyrekampe. Lovforslagets § 58, stk. 5 viderefører muligheden for at kunne straffe forsøg på at lade en hund deltage i hundekampe og afholdelse af hundekampe, dog således at forbuddet udvides til at gælde for alle dyr.

Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig dette.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Sekretariatsleder

¹ Høringssvar af 16. november 2018 til høring over forslag til dyrevelfærdslov:
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/hoeringssvar-om-dyrevelfaerdsloven-2018/>

² Udtalelse om dyreværnsloven (2016):
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-dyreværnsloven-2016/>

³ Dyreetik, dyrevelfærd og Det Dyreetiske Råd (2016):
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/dyreetik-dyrevelfaerd-og-arbejdet-i-det-dyreetiske-raad-2015/>

⁴ Udtalelse om brug af dyr til rewilding ved naturforvaltning (2018):
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-brug-af-dyr-til-rewilding-ved-naturforvaltning-2018/>

⁵ Høringssvar af 16. juni 2016 til høring om forslag til lov om ændring af lov om hold af heste:
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/hoeringssvar-om-hesteloven-2016/>

⁶ Udtalelse om lystfiskeri (2013):
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-lystfiskeri-2013/>

⁷ Udtalelse om katte (2004):
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-katte-2004/>

⁸ Høringssvar af 12. september 2003 til høring om Rådet vedrørende hold af særlige dyrs udtalelse af 21. juli 2003 om fremvisning af vilde dyr i cirkus m.v.:
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/hoeringssvar-om-dyr-i-cirkus-2003/>

⁹ Høringssvar af 2. december 2008 til høring over rapport om hold og fremvisning af dyr i cirkus m.v.:
<http://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/hoeringssvar-om-dyr-i-cirkus2008/>

¹⁰ Udtalelse om dyreetiske og dyrevelfærdsmæssige overvejelser i forbindelse med omplacering af vilde dyr, der har været holdt i cirkus (2018).
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-omplacering-af-vilde-cirkusdyr-2018/>

¹¹ Udtalelse om avl af dyreracer, hvor fødselsvanskeligheder vil forekomme hyppigt (1998):
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-avl-af-dyreracer-hvor-foedselsvanskeligheder-vil-forekomme-hyppigt-1998/>

¹² Udtalelse om avl af hunde og katte (1999):
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-avl-af-hunde-og-katte-1999/>

¹³ Udtalelse om familie- og hobbydyr (2008):
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-familie-og-hobbydyr-2008/>

¹⁴ Høringssvar af 28. november 2014 til høring om forslag til lov om ændring af dyreværnsloven og lov om dyrlæger:
<https://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/hoeringssvar-om-dyreværnsloven-og-dyrlaegeloven-2014/>

Fødevarestyrelsen

Danish Transport Federation

Høringssvar vedrørende forslag til dyrevelfærdslov

DI Transport har modtaget ovennævnte forslag i høring og har følgende bemærkninger til den del af lovforslaget, der knytter sig til transport af dyr:

Klippekortsordning

DI Transport kan støtte en afskaffelse af klippekortsordningen for dyretransport, da evalueringer har vist, at ordningen ikke har nogen nævneværdig effekt, samt at den er konkurrenceforvridende overfor danske transportvirksomheder.

De meget høje sanktioner for dyretransporter har været med til at skræmme chauffører og vognmænd væk fra branchen. DI Transport kan derfor støtte ændringen, således at chaufføren som udgangspunkt kun kan ifalde ansvar, såfremt chaufføren har personligt ansvar for skaderne på dyrene.

Transportegnethed og gentagelseeffekt

DI Transport støtter en høj dyrevelfærd. Men lovforslagets forslag til bødestørrelser for transport af dyr med bøder fra 7.000 kr. og op til 40.000 kr. er ikke proportionale og står ikke i rimeligt mål med, hvad en transportvirksomheder har af økonomisk vinding ved at transportere et ikke-transportegnet dyr. Dette skal ses i sammenhæng med, at der er en alt for stor vilkårlighed i vurderingen af transportegnethed og sigtelserne.

Desværre løser lovforslaget ikke hverken de meget store problemer, der er i sager med transportegnethed, eller bidrager til bedre dyrevelfærd.

DI Transport har samme med 3F Transport, Landbrug og Fødevarer, Dansk Erhverv, DTL og ITD rejst problemerne over for skiftende fødevareministre, jf. brev af 28. september 2012 til daværende fødevareminister Mette Gjerskov og brev af 13. april 2018 til daværende fødevareminister Esben Lunde Larsen.

Det bør først og fremmest være landmanden (leverandøren), der har det primære ansvaret for, om et dyr er transportegnet. Landmanden har normalt haft dyret i flere uger, inden f.eks. et svin sendes afsted til transport, mens transportvirksomheden og chaufføren kun ser svinet ganske kortvarigt i forbindelse med pålæsning.

Dertil kommer, at landmandens gevinst ved en overtrædelse er markant større end transportvirksomhedens på det enkelte dyr ved at sende et ikke transportegnet dyr afsted på en dyretransport.

Hvis sanktionerne for transportegnethed skal have præventiv effekt og forbedre dyrevelfærden, så skal landmandens bøde derfor være markant højere end transportvirksomhedens.

Lovforslaget går i den modsatte retning, da forslaget giver mulighed for, at landmanden kan fritages for sanktioner i sager om dyrs transportegnethed. Dette mener DI Transport er helt urimeligt og vil føre til dårligere dyrevelfærd.

Derfor mener DI Transport, at den eneste måde til at reducere antallet af transporter med dyr, der ikke er transportegnede, er at indføre et objektivi ansvar for landmanden for dyrs transportegnethed, således at landmanden altid får bøde i tilfælde af, at der er sendt dyr afsted, der ikke er transportegnet.

De store problemer knyttet til sager om transportegnethed bliver kun værre af den store vilkårlighed, der er i vurderingen af om et dyr er transportegnet.

Det fremgår af Fødevarestyrelsens evaluering af ansvarsfordelingen ved transportegnethed fra marts 2018, at *"Transportegnethedsvurderingen beror altid på en konkret vurdering af hvert enkelt dyr, og ved den skønsudøvelse kan der være en risiko for, at forskellige personer lægger vægt på forskellige elementer, når den konkrete vurdering foretages."*

Det vil sige, at de meget høje bøder i sager om transportegnethed bliver givet på baggrund af skøn, som man fra styrelsens side ved er individuelt og kan variere fra person til person.

Transportvirksomhederne oplever eksempelvis at blive sanktioneret for transporter, hvor en dyrlæge på pålægningsstedet har erklæret dyrene for transportegnede, men hvor en anden dyrlæge på slagteriet når til den modsatte konklusion. Det er ikke rimeligt at forlange, at en chauffør skal underkende en dyrlæges vurdering på samlestedet hos landmanden. En dyrlægeattest bør således kunne frikende chauffør og vognmand for strafansvar.

DI Transport skal endvidere anbefale, at det eksplicit fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at transportvirksomhederne ikke kan straffes for transportegnethed i sager, der vedrører skjulte skader. Sådanne skader er i sagens natur ikke synlige for chaufføren ved pålæsning på transporterne. DI Transport er blevet forelagt sager, hvor transportvirksomheder er blevet sigtet for skjulte skader, der først er opdaget efter, at dyret er slagtet. Dette er åbenlyst urimeligt.

Fødevarestyrelsens kontrolvejledning, bilag 2, indeholder en eskalering af sanktioner ved gentagelser. Samtidigt er der ingen forældelsesfrist for tidligere forseelser. Det betyder, at selv små fejl, der normalt kun giver en indskærpelse/påtale, medfører en bødestraf. Dette rammer især store virksomheder med mange transporter af mange dyr.

De nuværende gentagelseeffekter i kontrol og bøder tager ikke højde for, hvor mange vogne og chauffører den enkelte virksomhed har og hvor mange dyr, den enkelte transportvirksomhed transporter. Det er ikke rimeligt, at virksomheder, der har meget få fejl pr. antal transporterede dyr, skal straffes markant hårdere end virksomheder med langt flere fejl pr. antal transporterede dyr.

DI Transport er derfor yderst betænkelig ved lovforslaget bemærkninger om endnu højere bøder ved gentagelser og systematiske overtrædelser, samt absolut kumulation.

DI Transport skal derfor foreslås, at det indskrives i bemærkningerne til lovforslaget, at eskalering i kontrol og bøder ikke gælder for transportvirksomhederne, eller at der indføres proportionalitet i forhold til antallet af chauffører, transport og vogne, eller at gentagelseeffekt og eskalering af sanktioner kun finde anvendelse i meget grove sager, og ikke ved simple sager, der normalt ikke giver bøde. Samtidigt skal der indføres en forældelsesfrist, så det kun er gentagelser inden for de seneste tre år, der medregnes.

Samlet set mener DI Transport, som det fremgår, at der bør ske flere ændring af sanktioner i sager om transportegnethed for dyretransport, end det lovforslaget lægger op til.

Med venlig hilsen

Rune Noack

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 24776497
E-mail. doso@doso.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Høsterkøb den 30. september 2019

Vedr.: Høringsvar vedr. forslag til dyrevelfærdslov J.nr. 2019-15-30-00008

Overordnede bemærkninger:

DOSO mener fortsat, som meddelt i forbindelse med høringen i november 2018, at en strukturel forenkling af love og bekendtgørelser ifm. dyrevelfærd er positivt, og vi kan tilslutte os den opdeling af lovene, som lovudkastet foreslår.

Den foreslåede rammelov giver - i over 50 stykker og paragraffer - Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling beføjelse til at fastsætte de nærmere regler omkring dyrevelfærdsmæssige krav og foranstaltninger. Dermed gives der meget store beføjelser til den til enhver tid siddende minister, idet ændringer i loven nu ikke behøver at blive forelagt for Folketinget, men kan ske gennem bekendtgørelser. Procedurene omkring tilblivelsen af bekendtgørelserne er dog usikre.

Således står der på side 103-104 i lovforslaget:

“de berørte interessenter inddrages i udarbejdelsen af bekendtgørelser, som vedrører forhold, der har betydning for de pågældende interessenter. [...] Den praktiske gennemførelse af inddragelsen vil afhænge af den konkrete lovgivning, der er tale om.”

DOSO mener, at denne formulering rummer stor usikkerhed, for hvem skal afgøre hvilke forhold, der har betydning for hvilke interessenter? Og hvilke kriterier lægges der til grund for afgørelserne?

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 24776497
E-mail. doso@doso.dk

Da lovens primære intentioner er at beskytte dyrene, vil enhver ny bekendtgørelse have betydning for dyreværnsorganisationerne. Derfor mener vi, **at dyrevelfærdsorganisationerne altid skal inddrages i forhandlinger om ændringer/bestemmelser af regler af både indgribende og mindre indgribende karakter, fordi reglerne altid vedrører forhold, der har betydning for dyrene.**

DOSO understreger, at den forenkede lovstruktur under ingen omstændigheder må forringe beskyttelsen af dyrene. Der skal være tale om minimumsregulering, så der ikke fastsættes en ringere retsbeskyttelse, end den dyrene i forvejen er sikret gennem dyreværnsloven.

DOSO kan i den forbindelse tilslutte sig Ministeriets planer om, at loven først træder i kraft samtidig med de respektive bekendtgørelser.

DOSO har følgende specifikke bemærkninger til det foreliggende forslag:

§1

DOSO glæder sig over den nye formulering, således det nu klart fremgår af denne paragraf og de efterfølgende, at lovens formål er at fremme god dyrevelfærd for alle dyr, og at dyr skal behandles som levende væsener og bedst muligt beskyttes mod bl.a. smerte.

Men dyr har også en værdighed, som skal respekteres uanset den værdi, dyret har for mennesket. Derfor ønsker DOSO, at der i denne paragraf tilføjes en bemærkning om, at alle dyr har en egenværdi, uanset den nytteværdi de må have for mennesket.

§2

DOSO ser gerne, at der i denne paragraf sker en præcisering af termerne "bedst muligt" og "væsentlig ulempe". Hvad skal disse formuleringer sættes i relation til? Bedst muligt i forhold til hvad? Og væsentligt i forhold til hvad?

§19.

DOSO glæder sig ligeledes over, at det tidligere stk. 2 er udgået således, at landbrugets inddragelse i forbindelse med nye regler sker på samme tidspunkt, som for andre interessenter, herunder dyreværnsorganisationerne.

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 24776497
E-mail. doso@doso.dk

DOSO kan tilslutte sig forslaget i § 19, stk. 2 om, at der fastsættes passende overgangsordninger. Men vi gør opmærksom på, at der ikke altid er enighed om, hvad der anses som "rimelig tid til at omstille sig". Det sker alt for ofte, at hensyn til mennesker automatisk tilsidesætter hensyn til dyr, og at hensyn til dyr kun inddrages som en sekundær overvejelse.

Derfor foreslår DOSO følgende ordlyd i § 19, stk. 2: "Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 om dyr i landbruget skal der fastsættes overgangsordninger, der sikrer, at landbruget får rimelig tid til at omstille sig samtidig med, at dyrenes velfærd tilgodeses."

§43, stk.3

DOSO mener ikke, at ejere af akvakulturbrug skal undtages for egenbetaling for kontrol af dyrevelfærd. Akvakulturbrug bør være omfattet af den ordinære velfærdskontrol, så de ikke undtages fra egenbetalingen.

§49, stk.3.

"Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen"

DOSO finder, at der i videst omfang bør udøves offentlighed i forvaltningen, og at offentliggørelser i henhold til Dyrevelfærdsloven kan foregå indenfor allerede gældende regler efter anden lovgivning om hvilke oplysninger, der kan offentliggøres. DOSO finder, at det bør være Folketinget, der træffer afgørelse om eventuelle begrænsninger i offentliggørelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af gennemførte kontroller jf dyrevelfærdslovgivningen. Eventuelle udfordringer med oplysninger om administrativ versus fysisk kontrol finder DOSO må kunne fremgå på anden vis i selve rapporteringssystemet, så der ikke opstår forvirring om, hvad der er foretaget.

DOSO finder desuden, at offentliggørelse af resultater af fysiske kontroller bør være tilgængelige på internettet, snarest efter resultaterne foreligger.

§52 Klage

I denne sammenhæng har DOSO allerede ved brev af 4. juli gjort Ministeren opmærksom på, at vi - i forbindelse med udarbejdelse af ny dyrevelfærdslov –

fandt det vigtigt, at DOSO og andre landsdækkende dyreværnsforeninger bliver klageberettiget, og dermed fuldt ud får hjemmel til at varetage dyrenes interesser. DOSO har noteret sig Ministerens svar, men vi finder det fortsat uhensigtsmæssigt, at man ikke tydeligt har denne mulighed, og dermed kan tælle som part i tilfælde, hvor vi står som anmelder af formodede overtrædelser af Dyrevelfærdsloven. DOSO vil derfor fortsætte dialogen med Ministeriet med henblik på at sikre dyreværnsforeningerne bedre mulighed for at følge rejste sager om overtrædelser af loven.

DOSO
RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 24776497
E-mail. doso@doso.dk

Med venlig hilsen

DOSO

Peter Møllerup
Formand

Birgith Sloth
Biolog og rådgivende konsulent

Fødevarestyrelsen
Stationsparken
2600 Glostrup

Deres ref.: Journalnummer 2019-15-30 0008

Dato: 30.09.2019

Høringssvar vedrørende forslag til dyrevelfærdslov

DTL – Danske Vognmænd støtter hensynet til at skabe forenklinger ved at samle en række love på dyrevelfærdsområdet i den nye dyrevelfærdslov. Nedsættelse af antallet af love på området vil i sig selv være en forenkling til glæde for interessenterne.

I forhold til det konkrete lovforslag, vil DTL forholde sig til de bestemmelser, der vedrører transport af dyr.

DTL vil benytte lejligheden til at fremføre sin grundlæggende holdning om, at der på nuværende tidspunkt hersker en ulogisk og urimelig ansvarsfordeling mellem parterne vedrørende spørgsmålet om dyrs transportegnethed, når landbrugsdyr eksempelvis transporteres mellem landbrug og slagteri. Ansvar for, at dyrene er egnede til transport, påhviler i dag både chaufføren, vognmanden og landmanden, og overtrædelser straffes med store bøder. I praksis er det vanskeligt for chaufføren og vognmanden at foretage en fuldstændig kontrol af dyrenes transportegnethed, fordi dette skal ske i den kortvarige pålæsningsfase, som ofte er hektisk og hvor vejrlig, lysforhold m.v. begrænser mulighederne.

DTL ønsker, at ansvarsfordelingen mellem de tre parter - landmand, chauffør og vognmand - justeres, så vognmanden og chaufførens ansvar koncentrerer om de aktiviteter, der har med selve transporten at gøre, herunder forhold vedrørende på- og aflæsning.

Det bør være landmanden, som kender dyrene fra en længere periode, der er den nærmeste til at bære ansvaret for, at dyrene er i en tilstand, som gør dem egnede til transport. DTL har fået tilkendegivelser fra både landbruget og dyrebeskyttelsesorganisationer om dette spørgsmål, og det er DTL's klare opfattelse, at der er bred opbakning til DTL's ønske.

DTL glæder sig i den forbindelse over, at lovforslaget afskaffer den såkaldte klippekortsordning for dyretransportører. DTL er enig i bemærkningerne til lovforslaget om, at klippekortsordningen har udgjort en urimelig forskelsbehandling mellem danske og udenlandske chauffører.

Derudover mener DTL, at klippekortsordningen sammen med ovennævnte ulogiske ansvarsfordeling vedrørende transportegnethed udgør en arbejdsmiljømæssig belastning af chaufførerne og vognmændene, og at dette er en trussel mod kvaliteten af transportopgaven. Det er vigtigt for dyrevelfærden, at transporten er af høj kvalitet og udføres af erfarne og kompetente chauffører. Risikoen for at blive pålagt et stort ansvar og bøde for forhold, der ligger uden for chaufføren og

Dansk Transport og Logistik

vognmandens kontrol, er skadeligt for arbejdsmiljøet og har negative konsekvenser for rekruttering til branchen og fastholdelse af gode, erfarne chauffører og vognmænd.

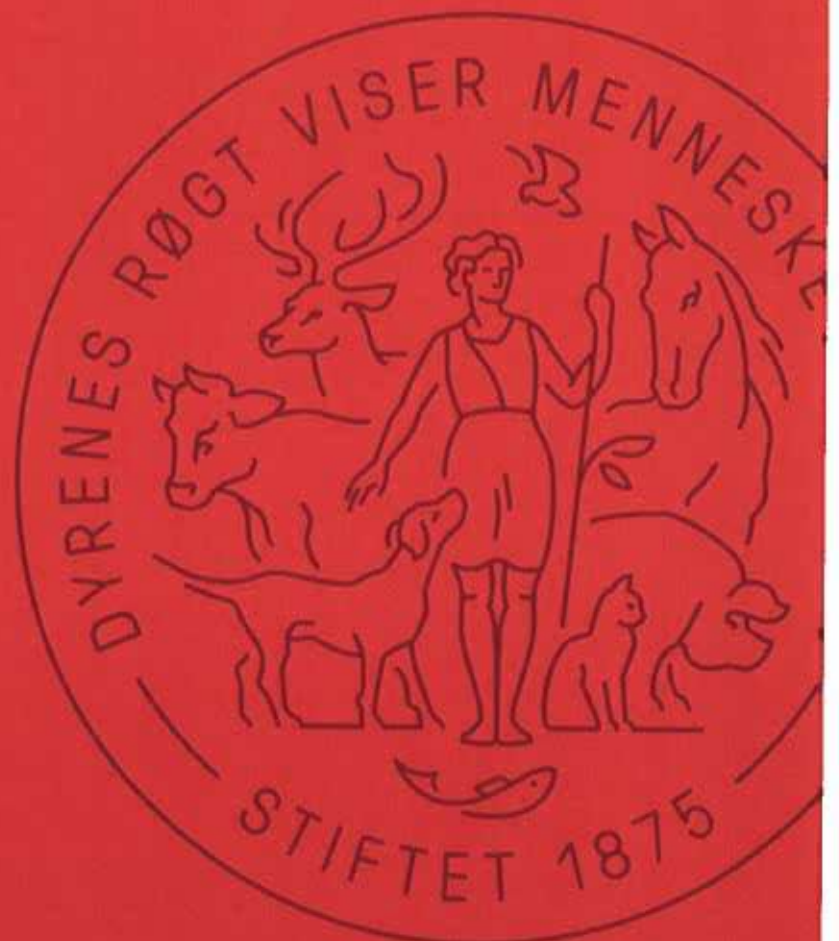
Med venlig hilsen

Søren Büchmann Petersen

**DYRENES
BESKYTTELSE**

Høring over forslag til dyrevelfærdsløv (Lovkompas)

Baggrund

Med henvisning til høringsbrev af 03-09-2019, hvormed Fødevarestyrelsen (i relation til 'Lovkompas') lægger forslag til Dyrevelfærdslov på Høringsportalen (j.nr. 2019-15-30-00008), skal Foreningen hermed bemærke, som følger:

Generelle bemærkninger

Indledningsvis vil Dyrenes Beskyttelse gerne kvittere Ministeren for en række væsentlige dyrevelfærdsmæssige forbedringer i det fremsatte forslag til Dyrevelfærdslov, herunder en forbedret formålsparagraf, ophæng til krav om mærkning og registrering af f.eks. katte, ligestilling af relevante interessenter, konkrete initiativer vedr. forbud mod vilde dyr i cirkus, udvidelse af forbud mod udstilling af kosmetisk opererede dyr samt påtænkt krav om artsfælleskontakt til heste.

Dyrenes Beskyttelse (DB) er af den opfattelse, at det overordnede princip for strukturering af lovgivning på dyrevelfærdsområdet skal være at sikre bedst mulig beskyttelse af dyr.

DB anerkender, at bemyndigelsesbestemmelser giver mulighed for en mere fleksibel tilpasning af regelsættet på baggrund af f.eks. ny viden.

Omvendt finder Foreningen, at det fortjener opmærksomhed, at dyrevelfærden fremover primært reguleres på administrativt niveau, hvorved ændringer ikke underlægges samme politiske og demokratiske kontrol, som en lovbehandling er udtryk for. Dertil kommer, at der ved fremtidige bekendtgørelsesændringer med fordel kan inkluderes konsekvensvurdering af ændringerne, ift. økonomi, miljø og administration som ved lovændringer.

DB finder anledning til at understrege, at forudsætningen for arbejdet med Lovkompas er, at der ikke sker tilbageskridt for dyrevelfærden, i.e. at der ikke som følge af denne proces må ske forringelser af indhold i lovgivningens dyrebeskyttelsesbestemmelser.

Vedr.: Formålsparagraf § 1

Dyrenes Beskyttelse ønsker, at Lovkompas bliver anledningen til, at en moderne 'Dyrevelfærdslov' kan erstatte den hidtidige 'Dyreværnslov'. DB er af den opfattelse, at der er meget mere end dyreværn knyttet til begrebet 'dyrevelfærd', så hensigten er bestemt sympatisk.

DB anerkender, at der er visse forbedringer i den foreslåede *formålsparagraf*, men kan godt se, at denne kan præciseres yderligere, herunder i relation til dyr som "sansende væsener", for helt at kunne afspejle ambitionen for en moderne dyrevelfærdslov. DB foreslår derfor følgende formulering:

"Formålet med loven er at sikre dyrebeskyttelse og at fremme god dyrevelfærd samt respekt for dyr. Loven gælder for alle dyr. Dyr er sansende væsener, som

har en egen værdi uafhængigt af den nytteværdi, som de måtte have for mennesker. Dyr skal derfor holdes under forhold, hvor deres behov tilgodeses, herunder sikres mulighed for at udføre den naturlige adfærd som knytter sig til deres art.”

I relation til omtale af dyr som ”sansende væsener” (i.e. ’sentient beings’) henvises der til EU’s lovgivning (Lissabon-traktaten), som følger:

TRAKTAT OM DEN EUROPÆISKE UNIONS FUNKTIONSMÅDE

FØRSTE DEL – PRINCIPPERNE

AFSNIT II – ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 13 (tidligere protokollen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd)

***Hensyn til dyrevelfærd i EU’s politikker**

Når Unionens politikker inden for landbrug, fiskeri, transport, det indre marked, forskning og teknologisk udvikling samt rummet fastlægges og gennemføres, tager Unionen og medlemsstaterne fuldt hensyn til velfærden hos dyr som følende væsener, samtidig med at de respekterer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke.

Engelsk version af ovennævnte Artikel 13:

In formulating and implementing the Union’s agriculture, fisheries, transport, internal market, research and technological development and space policies, the Union and the Member States shall, since animals are sentient beings, pay full regard to the welfare requirements of animals, while respecting the legislative or administrative provisions and customs of the Member States relating in particular to religious rites, cultural traditions and regional heritage.

DB ønsker at henlede opmærksomheden på, at det at være ”sansende” ikke nødvendigvis indebærer en intellektuel bearbejdning af ”følelsen”, men afspejler, at alle dyr sanser deres omverden via diverse sanseindtryk.

Vedr.: Aflivning

DB er modstander af, at drukning ikke længere nævnes eksplicit. DB mener, at tvivlen bør komme dyrene til gode, og at der således lægges op til en forringelse af eksisterende lovgivning på området. Dyr, der kan drukne, bør omfattes af et sådant forbud, herunder også hvirvelløse dyr, som f.eks. insekter og snegle, uanset at der ikke p.t. måtte forefindes videnskabelig dokumentation for, at disse føler smerte og lidelse ved drukning.

DB er endvidere bekymret for retorikken, omtale og italesættelse af begrebet ”skadedyr”, og at effektivitet i skadedyrsbekæmpelse vejer tungere end (velfærds-mæssige) hensyn til dyret. Alle dyr bør være omfattet af forsvarlig dyrebeskyttelse, som reguleret i Dyrevelfærdsloven m.v. Man må aldrig glemme, at der er tale om levende og sansende væsener, uanset nytteetiske hensyn; hvad enten der er tale om aflivning af f.eks. rotter el. aflivning af et stort antal dyr i forbindelse med bekæmpelse af en alvorlig, smitsom sygdom.

Vedr.: Uddannelse

Uanset aftale i Veterinærforlig III er DB ikke positivt indstillet over for ophævelse af uddannelseskraft vedr. dyrevelfærd til andre personer (end den virksomhedsansvarlige), som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr.

Generelt er det afgørende vigtigt, at alt personale, som har betydning for dyrenes velfærd, er tilstrækkeligt vidende og erfarne; uddannelse er et kardinalpunkt. DB mener, at det er den forkerte retning, som der lægges op til at bevæge sig i. Krav om uddannelse af andre end den besætningsansvarlige bør tværtimod udbredes til alt personale, som er involveret i pasning og håndtering m.v. af dyr.

Vedr.: Egenkontrol

DB mener ikke, at bemyndigelsesbestemmelsen vedr. egenkontrol bør fjernes fra den nuværende Dyreværnslov, jf. §§ 4b og 24e. Egenkontrol er vigtig, når det kombineres med uvildig kontrol – og er en fin indikator på drift/management (landmandskab).

Vedr.: Klageadgang

Der bør indføres bestemmelse om, at organisationer (f.eks. dyrevelfærdsorganisationer) kan være klageberettigede på dyrenes vegne (Kap. 16). Da dyr er umælende, levende og sansende væsener (jf. § 1), som ikke er i stand til at tale deres egen sag, bør dyrevelfærdsorganisationer betragtes som klageberettigede i relation til varetagelse af dyrenes tarv, eftersom disse ikke har andre, som forsvarligt kan tage vare på deres interesser - uden samtidigt at varetage andre hensyn. Dyrevelfærdsorganisationer bør på denne baggrund sikres relevant klageadgang.

DB opfordrer til, at anvendeligheden af ombudsmands-institutionen, med tanke på en egentlig 'dyreombudsmand', overvejes i relation til klager på vegne af dyr m.v.

Vedr.: Tingsliggørelse af dyr

DB kan konstatere, at der er visse aspekter vedr. omtalen af dyr i høringsmaterialet som bidrager til 'tingsliggørelse' af dyr, herunder den manglende anerkendelse af dyr som følelse/sansende væsener (jf. §§ 1-2), tilsidesættelse af det generelle forbud mod drukning af dyr, italesættelsen af 'skadedyr' som et fleksibelt og belejligt definerbart begreb, der kan tilsidesætte enhver form for dyrebeskyttelse i et "højere" formåls tjeneste, manglende uddannelseskraft til personer som er ansvarlige for dyrevelfærd i praksis samt mangelfuld klageadgang. I det hele taget ønsker DB et opgør med 'tingsliggørelse' af dyr i lovgivning generelt.

Vedr.: Klippekortordningen for dyretransporter

Dyrenes Beskyttelse henstiller til, at Klippekortordningen for dyretransporter (jf. § 29a-k i nuværende Dyreværnslov) videreføres, jf. §§ 62-69 i forslag til Dyrevelfærdslov.

De mange hundrede klip - samt ikke mindst den præventive effekt - har klart vist Klippekortordningens berettigelse. Myndighedernes gentagne evalueringer af Klippekortordningen har demonstreret den alt for ringe udveksling af oplysninger mellem Fødevarestyrelsen og Politiet, men ikke sandsynliggjort at ordningen principielt ikke fungerer (om end funktionaliteten klart kan forbedres, hvis myndighederne gensidigt informerer

hinanden vedr. transportvirksomheder og chauffører, herunder i relation til autorisation/transportvirksomheder, godkendelsescertifikater/køretøjer og kompetencebeviser/førere m.v.).

Justitsministeriet har i forbindelse med etableringen af Klippekortordningen sikret sig, at denne naturligvis er lovmedholdelig, også i relation i EU-ret.

Det bemærkes, at Klippekortordningen indgår i det materiale, som Rigsrevisionen har fået stillet til rådighed i forbindelsen med den igangværende granskning af dyretransportområdet.

Vedr.: Dyreforsøgsloven

I relation til *Dyreforsøgsloven* bør det almengyldige lovtekniske/juridiske princip om, at undtagelser til en almindelig lovregel ske i umiddelbar tilknytning til denne, gøres gældende. Det er en sund praksis, at dyrevelfærdsmæssige forhold, også for forsøgsdyr, har ophæng i Dyrevelfærdsloven; dyrs oplevelse af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe er jo heller ikke afhængigt af til hvilket formål (aktivitet) de anvendes (e.g. forsøg vs. produktion). Så en adskillelse giver heller ikke mening ud fra et dyrefagligt synspunkt. Det er derfor både mest logisk og korrekt at inkorporere forsøgsdyrsdelen i en samlet Dyrevelfærdslov, ligesom i f.eks. Sverige.

DB mener derfor ikke, at 'Lov om dyreforsøg' og 'Lov om kloning og genmodificering af dyr m.v.' fremover skal bestå, hverken som selvstændige eller samlet i én lov.

DB's opfattelse understøttes af Ekspertpanelets rapport fra december 2017, hvoraf det fremgår, som følger:

"Dyreforsøgsloven indeholder undtagelser fra de generelle regler i dyreværnsloven. Ud fra almindelige lovtekniske principper bør undtagelser til en almindelig lovregel helst ske i umiddelbar tilknytning til denne."

.....

"Den norske, svenske og estiske dyrevelfærdslov indeholder regler om dyreforsøg...."

Vedr.: Hundeloven

DB henstiller til, at også *Hundeloven* indarbejdes i den samlede Dyrevelfærdslov. Det giver ingen dyrefaglig mening at give hunde en særstatus i relation til andre dyr. (Alle dyr er lige for Dyreværnsloven/Dyrevelfærdsloven).

Såfremt det mod forventning alligevel besluttes at opretholde en særskilt Hundelov, vil DB opfordre til, at denne "tømmes" for dyrevelfærdsmæssige regler, som så kan overføres til administrative forskrifter med ophæng i Dyrevelfærdsloven.

Det bemærkes, at der bør anvendes samme princip for strukturering af lovgivningen for hunde som på hesteområdet, da opbygningen af de nuværende regler har principiell lighedstræk (med dels dyrevelfærdsbestemmelser, dels andre bestemmelser): i.e. detailbestemmelser bør derfor henlægges til en artsspecifik bekendtgørelse.

DB noterer sig, at det kan lade sig gøre at overføre regler vedr. lovpligtig ansvarsforsikring og objektivt erstatningsansvar fra Hesteloven til Mark- og Vejfredsloven. Noget tilsvarende vil kunne organiseres i relation til Hundeloven.

Øvrige generelle bemærkninger

DB skal venligst anmode om, at der fremlægges en tidsplan for udrulning af Lovkompas, herunder i relation til rækkefølgen af de påtænkte justeringer.

Det er af afgørende betydning, at der gives tilstrækkeligt lange tidsfrister til at sikre interessenternes mulighed for at påvirke processen, i kraft af høringsvar m.v.

DB finder, at der skal være fuld åbenhed og transparens omkring en proces med så store ændringer af lovstrukturen, som der er lagt op til.

DB skal derfor opfordre til, at der nedsættes et interessentudvalg, som holdes tæt orienteret om – og får mulighed for at påvirke – det videre arbejde med Lovkompas.

DB er tilhænger af, at der ikke sker svækkelse af de nuværende danske regler på dyrevelfærdsområdet. I det omfang det er muligt, bør Danmark derfor arbejde for udbredelse og sikring af et fælles højt beskyttelsesniveau på dyrevelfærdsområdet i internationale sammenhænge. DB ønsker, at der i videst muligt omfang gives mulighed for, at der kan fastsættes nationale særregler, som sikrer bedre dyrevelfærd.

Dyrenes Beskyttelse indgår selvfølgelig gerne i en dialog om ovenstående emner m.v.

Med venlig hilsen

Britta Riis
Direktør

Søren Kent Pedersen
Dyrlæge, Ph.D.

Specifikke bemærkninger

Tabel 1. Dyrenes Beskyttelses kommentarer til de enkelte bestemmelser i forslag til Dyrevelfærdslov:

§ i Dyrevelfærdslov	DB's kommentarer
§ 1	<p>Dyrenes Beskyttelse ønsker, at Lovkompass bliver anledningen til, at en moderne 'Dyrevelfærdslov' kan erstatte den hidtidige 'Dyreværnslov'. DB er af den opfattelse, at der er meget mere end dyreværn knyttet til begrebet 'dyrevelfærd', så hensigten er bestemt sympatisk.</p> <p>DB anerkender, at der er visse forbedringer i den foreslåede formålsparagraf, men kan godt se, at denne kan præciseres yderligere, herunder i relation til dyr som "sansende væsener", for helt at kunne afspejle ambitionen for en moderne dyrevelfærdslov. DB foreslår derfor følgende formulering:</p> <p style="text-align: center;"><i>"Formålet med loven er at sikre dyrebeskyttelse og at fremme god dyrevelfærd samt respekt for dyr. Loven gælder for alle dyr. Dyr er <u>sansende</u> væsener, som har en egenverdi uafhængigt af den nytteværdi, som de måtte have for mennesker. Dyr skal derfor holdes under forhold, hvor deres <u>behov</u> tilgodeses, herunder sikres mulighed for at udføre den <u>naturlige adfærd</u> som knytter sig til deres art."</i></p> <p>DB henviser til relativt nye dyrevelfærdslove i Sverige og Norge (samt i andre nordvest-europæiske lande):</p> <p><u>Sverige:</u> 1 kap. Inledande bestämmelser Lagens syfte 1 § Denna lag syftar till att säkerställa ett gott djurskydd och främja en god djurvelfärd och respekt för djur.</p> <p>2 kap. Allmänna bestämmelser om hur djur ska hanteras, hållas och skötas Grundläggande djurskyddskrav 1 § Djur ska behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom. Djur som används i djurförsök ska inte anses vara utsatta för onödigt lidande eller sjukdom vid användningen om denna har godkänts av en djurförsöksetisk nämnd. God djurmiljö och naturligt beteende 2 § Djur ska hållas och skötas i en god djurmiljö och på ett sådant sätt att</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. deras välfärd främjas, 2. de kan utföra sådana beteenden som de är starkt motiverade för och som är viktiga för deras välbefinnande (naturligt beteende), och 3. beteendestörningar förebyggs. <p>Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkor för eller förbud mot viss djurhållning för att tillgodose kraven enligt första stycket.</p>

	<p>Kompetenskrav 3 § Den som håller djur eller på annat sätt tar hand om djur ska ha tillräcklig kompetens för att tillgodose djurets behov. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav på särskild kompetens eller utbildning vid viss djurhållning eller viss annan verksamhet med djur.</p> <p><u>Norge:</u> § 1. Formål Formålet med loven er å fremme god dyrevelferd og respekt for dyr.</p> <p>§ 2. Virkeområde Loven omfatter forhold som påvirker velferd hos eller respekt for pattedyr, fugler, krypdyr, amfibier, fisk, tiftokrebs, blekksprut og honningbier. Loven gjelder tilsvarende for utviklingsstadier av nevnte dyr dersom sanseapparatet tilsvarer utviklingsnivået hos levende dyr.</p> <p>§ 3. Generelt om behandling av dyr Dyr har egenverdi uavhengig av den nytteverdien de måtte ha for mennesker. Dyr skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige påkjenninger og belastninger.</p>
<p>§§ 1-2</p>	<p>DB foreslår, at formuleringen bliver 'levende og sansende væsener' (i.e. sentient beings), jf. EU's lovgivning (Lissabon-traktaten), som følger:</p> <p>TRAKTAT OM DEN EUROPÆISKE UNIONS FUNKTIONSMÅDE FØRSTE DEL – PRINCIPPERNE AFSNIT II – ALMINDELIGE BESTEMMELSER Artikel 13 (tidligere protokollen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd) <i>*Hensyn til dyrevelfærd i EU's politikker</i> <i>Når Unionens politikker inden for landbrug, fiskeri, transport, det indre marked, forskning og teknologisk udvikling samt rummet fastlægges og gennemføres, tager Unionen og medlemsstaterne fuldt hensyn til velfærdens hos dyr som følelse væsener, samtidig med at de respekterer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke.</i></p> <p>Engelsk version af ovennævnte Artikel 13:</p> <p><i>In formulating and implementing the Union's agriculture, fisheries, transport, internal market, research and technological development and space policies, the Union and the Member States <u>shall</u>, since animals are sentient beings, pay full regard to the welfare requirements of animals, while respecting the legislative or administrative provisions and customs of the Member States relating in particular to religious rites, cultural traditions and regional heritage.</i></p> <p>DB ønsker at henlede opmærksomheden på, at det at være "sansende" ikke nødvendigvis indebærer en intellektuel bearbejdning af "følelsen", men afspejler, at alle dyr sanser deres omverden via diverse sanseindtryk.</p>
<p>§ 3</p>	<p>DB er bekymret for formuleringen i Lovbemærkningerne (jf. kap. 2.1.1.1), som følger:</p>

DYRENES BESKYTTELSE

	<p><i>”Ved vurderingen af dyrs fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov skal der tages hensyn til dyrets art, graden af udvikling, tilpasning og tamhed. Graden af udvikling skal i denne sammenhæng forstås som dyrets placering i det zoologiske system – hvirveldyr (pattedyr, fugle, krybdyr, padder og fisk) eller ikke-hvirveldyr (pighuder, bløddyr, leddyr, orme m.v.) og ikke som udviklingsstadier (fostre) indtil fødsel/klækning.”</i></p> <p>Det er ikke rimeligt på den måde at ”rangordne” dyr, og at de dyr, der rangerer højest, har krav på mere beskyttelse end lavere rangerende dyr. En konsekvens af denne tankegang kunne være, at f.eks. fisk ikke skal beskyttes på samme måde som pattedyr. Det er en virkelig forskelsbehandling af dyr, og DB skal opfordre til, at graden af udvikling helt slettes fra Lovbemærkningerne. Til gengæld synes det mere oplagt at inkludere graden af udvikling i forhold til fostre, hvor der især er usikkerhed omkring aflivning af ufødte fostre fra de køer, der slagtes som højdrægtige, jf. § 26.</p>
§ 7	DB er tilhænger af en udvidelse af forbud mod dyrekampe (ud over hunde også f.eks. haner).
§ 8	DB ser positivt på tiltaget (i.e. forbud mod anvendelse af kraftmaskiner til forløsning af dyr).
§ 9	<p>DB ser positivt på tiltagene (i.e. bemyndigelser vedr. indhold, omfang og hyppighed af dyreejers/dyrlæges tilsyn samt registrering af døde dyr).</p> <p>Vedrører bl.a. tilsyn af dyr på stald og græs samt dyrlægetilsyn. DB mener, at der skal sikres mindst 1 dagligt tilsyn af dyr, herunder heste, på græs (jf. § 20), også med tanke på forsvarligt tilsyn af dyr i tiden omkring fødsel.</p> <p>DB mener, at der er behov i perioder kan være behov for ekstra tilsyn af græssende dyr på græs på f.eks. naturarealer. Det vil typisk gøre sig gældende en våd vinter, hvor der kan mangle tørre liggearealer til dyrene (jf. § 9, stk. 2), men kan også omfatte perioder med ekstrem varme og tørke (i.e. i særligt kritiske perioder).</p>
§ 10	<p>DB ser positivt på tiltaget (i.e. udvidelse af bemyndigelsen til at fastsætte forbud mod hold af dyr på ubeboede steder).</p> <p>Med tanke på bl.a. hold af hunde på steder, hvor der ikke er beboelse: DB mener, at forbuddet vedr. hunde skal sikres videreført.</p>
§ 11, stk. 1	<p>DB ønsker de specifikke bestemmelser vedr. transport og håndtering af levende fisk videreført i ny lovgivning (i.e. Lov om værn for dyr, jf. LBK nr. 335 af 8. juli 1983, § 4, nr. 1 og 2.)</p> <p>DB er tilfreds med, at Ministeren kan fastsætte regler om mærkning og</p>

	<p>registrering af dyr. Ved denne bemyndigelse kan Ministeren på et senere tidspunkt indføre obligatorisk mærkning og registrering af katte, og evt. andre dyr.</p> <p>DB er tilfreds med, at det af Lovbemærkningerne fremgår, at § 11, stk. 1, påtænkes anvendt til at indføre et krav om, at et hestehold skal bestå af mindst 2 heste.</p>
§ 15	<p>DB deler opfattelsen af hov- og klovplejes væsentlige betydning for dyrevelfærd som reguleret i et særskilt afsnit.</p>
§ 20, stk. 1	<p>DB ser positivt på tiltaget: DB imødeser en regulering af forhold for udegående dyr (under forskellige årstider) på bekendtgørelsesplan. Der er brug for regulering på tværs af dyrearter, som bl.a. fastsætter af bestemmelser for hold af dyr i hhv. sommer- og vinterperioden (jf. § 18).</p> <p>(I relation til hold af udegående dyr i vinterperioden m.v. har der hidtil været refereret til Fællesudtalelsen fra Det Veterinære Sundhedsråd/Dyreværnsrådet i relation til Dyreværnslovens generelle bestemmelser).</p>
§ 21	<p>Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 21, at den nuværende bestemmelse i dyreværnslovens § 7, stk. 2, ikke videreføres, idet det i politisk Veterinærforslag III 2018-2021 er aftalt, at uddannelseskrauet vedrørende dyrevelfærd til andre personer end den virksomhedsansvarlige, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, ophæves.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse finder imidlertid generelt, at der ikke bør ske nogen form for slækkelse af uddannelseskrauet for den besætningsansvarlige og andre, der beskæftiger sig med landbrugsmæssigt hold af dyr, jf. at graden af god dyrevelfærd erfaringsmæssigt beror på, hvordan dyrene passes og håndteres. Der henvises også til dyreværnslovens § 2, der videreføres i lovforslagets § 3.</p> <p>Ministerens skal fortsat have beføjelse til at fastsætte krav til medhjælpere på landbrugsbedrifter. For medhjælpere på minkfarme har kravet været gældende et mindre antal år; det faktum, at dyrevelfærden er blevet bedre bl.a. som følge af dette krav, viser, at beføjelsen bør være der. Der henvises til DB's høringsvar (jf. FVST j.nr. 2018-15-31-00434).</p>
§ 25	<p>DB er modstander af, at drukning ikke længere nævnes eksplicit. DB mener, at tvivlen bør komme dyrene til gode, og at der således lægges op til en forringelse af eksisterende lovgivning på området. Dyr, der kan drukne, bør omfattes af et sådant forbud, herunder også hvirvelløse dyr, som f.eks. insekter og snegle, uanset at der ikke p.t. måtte forefindes videnskabelig dokumentation for, at disse føler smerte og lidelse ved drukning.</p> <p>DB er endvidere bekymret for retorikken, omtale og italesættelse af begrebet "skadedyr", og at effektivitet i skadedyrsbekæmpelse vejer tungere end</p>

DYRENES BESKYTTELSE

	(velfærdsmæssige) hensyn til dyret. Alle dyr bør være omfattet af forsvarlig dyrebeskyttelse, som reguleret i Dyrevelfærdsloven m.v. Man må aldrig glemme, at der er tale om levende og sansende væsener, uanset nytteetiske hensyn; hvad enten der er tale om aflivning af f.eks. rotter el. aflivning af et stort antal dyr i forbindelse med bekæmpelse af en alvorlig, smitsom sygdom.
§ 26, stk. 1	DB henstiller til, at Lovbemærkningernes løfte om, at der som <i>minimum</i> fastholdes forbud mod slagtning/aflivning af landbrugsdyr/heste i den sidste <u>tiendedel</u> af drægtighedsperioden, indfries i bekendtgørelsesform, alternativt eksplicit fremgår af Dyrevelfærdsloven, med mulighed for yderligere stramminger i bekendtgørelsesform på indikation.
§ 26, stk. 2	DB opfordrer til, at der fastsættes bestemmelser, der sikrer forsvarlig håndtering af fostre i forbindelse med aflivning/slagtning af højdrægtige moderdyr, navnlig med tanke på dyrefostres smerteopfattelse.
§ 27, stk. 3	DB ønsker uændret videreførelse af lovkravet om et specifikt forbud mod isætning af ringe m.v. i trynen af svin, ud over de tilfælde hvor der anvendes en glat ring for at hindre svinet i at rode i jorden. Hvis ikke dette gøres i bekendtgørelsesform, bør dette fremgå af Dyrevelfærdsloven.
§ 28, stk. 4.	DB ser positivt på tiltaget (i.e. i relation til individuelle vilkår i tilladelser til zoo's m.v.)
§ 28, stk. 5, 1. pkt.	DB ser positivt på tiltaget (i.e. tilsigtet fastsættelse af regler om forbud mod vilde dyr, i.e. elefanter, søløver og zebraer, i cirkus m.v.)
§ 28, stk. 5, 2. pkt.	DB ser positivt på tiltaget (i.e. i relation til anmeldelse til FVST af turnéplan for cirkus m.v.)
§ 29	DB er tilfreds med, at der - også for andre dyr end hunde - fastsættes regler om, herunder om forbud mod, at dyr, som er blevet underkastet operative og lign. indgreb, der har til formål at ændre dyrets udseende, udstilles eller på anden måde fremvises m. h. p. bedømmelse af dyrets ydre, dets brugsegenskaber eller færdigheder.
§ 30, stk. 2	DB ser positivt på tiltaget (i.e. bemyndigelse til fastsættelse af særlige vilkår for tilladelse til virksomheder med erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr) DB noterer sig, at det er eksemplificeret med oplysninger om den tilsynsførende dyrlæges identitet.

DYRENES BESKYTTELSE

§ 33	<p>DB ser positivt på tiltaget (i.e. udvidelse af bemyndigelse til at omfatte forbud mod andre dyr end hunde på markeder/samlinger). DB opfordrer til, at forbuddet mod at sælge hunde på markeder på sigt udvides til også at omfatte andre sårbare dyr, hvor velfærdsmæssige hensyn ikke er forenelige med en sådan aktivitet.</p> <p>DB noterer sig også med tilfredshed udvidelse af begrebet 'markeder' til 'markeder og <i>andre samlinger af dyr</i>'.</p>
§ 36	DB forudsætter, at der ikke sker en forringelse af de nuværende danske regler vedr. 'skind- og skindprodukter fra hunde og katte' til 'pelskind fra hunde og katte samt produkter hvor sådanne pelskind indgår'; sidstnævnte formulering anvendes i EU-forordningen. De supplerende danske regler ønsker DB således fastholdt.
§ 37	DB ser positivt på tiltaget (i.e. uddybende detailbeskrivelse af bemyndigelsens rækkevidde i relation til regler om transport af dyr), jf. stk. 1.
§ 42	DB mener, at der skal indføres en tidsfrist for afgørelse, når dyreejer benytter 14 dages klageret. Dyrene bliver p.t. taberne og sidder på ubestemt tid, indtil domstole har afsagt en afgørelse.
§§ 43-44	Fsva. Kap. 14 ('Formålsbestemte afgifter og gebyrer') er DB tilhænger af intensiveret og risikobaseret kontrol med fuld brugerbetaling; og at brugerne dækker de faktiske omkostninger til kontrol.
§ 43, stk. 3	DB ønsker ikke 'akvakulturbrug' undtaget i bestemmelsen. DB mener ikke, at det er fagligt velbegrunder at undtage fisk fra krav om ordinær dyrevelfærdskontrol, hvorfor den specifikke fraskrivelse af gebyrmuligheden på dette område ikke er udtryk for en fremtidssikring af Dyrevelfærdsloven. DB noterer sig, at vidensopbygningen i relation til dyrevelfærd for fisk p.t. er under eksplosiv udvikling.
§§ 45-51	Fsva. Kap. 15 ('Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater') er DB tilhænger af intensiveret og risikobaseret kontrol med fuld brugerbetaling. Myndighederne bør have adgang til alle relevante informationer i forbindelse med kontrollens udførelse m.v., ligesom der bør sikres åbenhed omkring kontrolresultater (i.e. offentliggørelse).
§ 45	DB opfordrer til, at der sikres konsistens i kontrolindsatsen med fastansat personale, som får relevant efteruddannelse og vidensopbygning, og at brugen af korttidsansatte medarbejdere, som f.eks. honorarlønnede privatpraktiserende dyrlæger, så vidt muligt undgås, alternativt minimeres.
§ 47, stk. 2	DB ser positivt på tiltaget (i.e. bemyndigelse til at fastsætte brugerbetaling vedr. påbud/forbud)

§ 52	<p>Der bør indføres bestemmelse om, at organisationer (f.eks. dyrevelfærdsorganisationer) kan være <i>klageberettigede</i> på dyrenes vegne (Kap. 16). Da dyr er umælende, levende og sansende væsener (jf. § 1), som ikke er i stand til at tale deres egen sag, bør dyrevelfærdsorganisationer betragtes som klageberettigede i relation til varetagelse af dyrenes tarv, eftersom disse ikke har andre, som forsvarligt kan tage vare på deres interesser - uden samtidigt at varetage andre hensyn.</p> <p>Dyrevelfærdsorganisationer bør på denne baggrund sikres relevant <i>klageadgang</i>.</p> <p>DB opfordrer til, at anvendeligheden af ombudsmands-institutionen, med tanke på en egentlig 'dyreombudsmand', overvejes i relation til klager på vegne af dyr m.v.</p>
§ 56, stk. 1, 3. pkt.	<p>DB mener ikke, at bestemmelsen bør anvendes til at fastsætte lempeligere krav ved at fastsætte regler om fravigelse af regler i EU-direktiver/-forordninger.</p>
§ 56, stk. 2	<p>DB ser positivt på tiltaget (i.e. at der kan fastsættes regler m. h. p. opfyldelse af internationale traktater, konventioner og aftaler - som skaber bedre dyrevelfærd - inden for lovens område).</p>
§ 57	<p>DB ønsker, at <i>inddragelsen</i> af relevante interessenter (ved fastsættelse af regler) finder sted på så tidligt et tidspunkt som overhovedet muligt, jf. § 19.</p>
§§ 58-69	<p>Fsva. Kap. 20 ('Straf m.v.') er DB tilhænger af skærpede straffe for overtrædelse af Dyrevelfærdsloven m.v., herunder i relation til forhøjede bødestørrelser og rettighedsfrakendelser m.v.</p>
§ 58, stk. 5	<p>DB ser positivt på tiltaget (i.e. i relation til også at kunne straffe alene <i>forsøget</i> på at lade dyr deltage i dyrekampe el. på at afholde dyrekampe), jf. § 7.</p> <p>Også alene <i>forsøget</i> på at overtræde forbuddet mod at anvende levende dyr som mål ved øvelses- og kapskydninger (jf. § 6)</p>
§ 58, stk. 9	<p>DB ser positivt på tiltaget (i.e. i relation til at også <i>forsøg</i> på overtrædelse af regler udstedt i medfør af §§ 33, 35-36 samt § 37, stk. 1 og 5, kan straffes): vedrører salg af dyr på markeder m.v., reklame for og salg af genstande (der ikke må anvendes ved behandlingen af dyr), markedsføring af skind/-produkter fra hunde/katte samt visse transportregler.</p>
§ 70	<p>DB mener, at der bør fastsættes en dato for lovens ikrafttræden, hvilket også ville være i overensstemmelse med god juridisk skik (jf. § 70, stk. 1).</p> <p>Tidspunktet skal vælges, så der sikres tilstrækkeligt lang tid til et grundigt forarbejde, som sikrer processens forsvarlighed. DB ønsker at gentage ønsket om, at alle interessenter gives den samme gode og åbne adgang til deltagelse i arbejdet med Lovkompasset, dels i relation til Dyrevelfærdsloven, dels fsva. udarbejdelse/revision af bekendtgørelser m.v.</p>

DYRENES BESKYTTELSE

Udover at DB tager forbehold for, at der ikke bør ske nogen form for dyrevelfærdsmæssige forringelser, må der ej heller opstå en situation, hvor der opstår et lovgivningsmæssigt tomrum el. periode, hvor der ikke er gældende regler på et område (i.e. de gældende bestemmelser skal forblive i kraft, indtil nye er helt klar til at erstatte disse, jf. § 70, stk. 4).

Christin Lia (FVST)

Emne:

VS: J.nr. 2019-15-30-00008

Fra: Pia Saxild <PS@fbr.dk>

Sendt: 27. september 2019 12:09

Til: Veterinær Dyrevelfærd og Veterinærmedicin 15 <15@fvst.dk>

Emne: J.nr. 2019-15-30-00008

Forbrugerrådet Tænk har af ressourcemæssige årsager ikke mulighed for at forholde os til forslaget til dyrevelfærdslov. Forbrugerrådet Tænk kan således ikke tages til indtægt for at støtte forslaget eller for at gøre det modsatte.

Med venlig hilsen

Camila Udsen

Seniorrådgiver, fødevarepolitik

Forbrugerrådet Tænk

T +45 7741 7733 / cu@fbr.dk / taenk.dk

Fiolstræde 17 B / Postboks 2188 / 1017 København K

**Forbrugerrådet
Tænk**

Danish Consumer Council

Fra: Henriette Oldager (FVST) [<mailto:HENOL@fvst.dk>]

Sendt: 5. september 2019 16:06

Til: Høring Bekendtgørelser-ikke ministerielle modtagere; martin@arli.dk; isabella@cirrus-trapez.dk

Emne: Opdatering - Høring af ikke-ministerielle parter over forslag til dyrevelfærdslov

Kære ikke-ministerielle høringsparter

I forlængelse af mail af 3. september 2019 fremsendes hermed et opdateret lovforslag af 5. september 2019, idet lovforslagets afsnit 2.4.2 er opdateret. I bedes venligst se bort fra det tidligere fremsendte lovforslag.

Det opdaterede lovforslag af 5. september 2019 er endvidere lagt på høringsportalen.

Med venlig hilsen

Henriette Oldager

Fuldmægtig, Cand. Jur I Dyrevelfærd og Veterinærmedicin

+45 72 27 69 00 | fvst.dk/kontakt

Miljø- og Fødevareministeriet

Fødevarestyrelsen | Stationsparken 31-33 | 2600 Glostrup | Tlf. +45 72 27 69 00 | fvst.dk/kontakt | www.fvst.dk

Fra: Henriette Oldager (FVST)

Sendt: 3. september 2019 15:24

Til: Høring Bekendtgørelser-ikke ministerielle modtagere <20FDIRDL469@fvst.dk>; 'martin@arli.dk' <martin@arli.dk>; 'isabella@circus-trapez.dk' <isabella@circus-trapez.dk>

Emne: Høring af ikke-ministerielle parter over forslag til dyrevelfærdslov

Høring over forslag til dyrevelfærdslov

Fødevarestyrelsen sender hermed forslag til dyrevelfærdslov i høring hos ikke-ministerielle parter.

Følgende dokumenter er vedhæftet:

- Forslag til dyrevelfærdslov
- Høringsbrev
- Høringsliste

Dokumenterne er samtidigt lagt på Høringsportalen og kan findes via dette link:

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/63171>

Lovforslaget forventes fremsat i november 2019. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Fødevarestyrelsen skal venligst anmode om at modtage eventuelle høringssvar **senest mandag d. 30. september 2019.**

Høringssvaret bedes sendt til Fødevarestyrelsen på e-mail 15@fvst.dk med kopi til henol@fvst.dk og chrli@fvst.dk med angivelse af j.nr. 2019-15-30-00008 i emnefeltet.

Eventuelle spørgsmål kan i høringsfasen telefonisk rettes på telefon 72 27 69 00 til følgende personer: Henriette Oldager (om dyrevelfærd), Jørgen Kruhl Jensen (om kontrol) og Rikke Hansen (om transport).

Med venlig hilsen

Henriette Oldager

Fuldmægtig, Cand. Jur I Dyrevelfærd og Veterinærmedicin

+45 72 27 69 00 | fvst.dk/kontakt

Miljø- og Fødevarerministeriet

Fødevarestyrelsen | Stationsparken 31-33 | 2600 Glostrup | Tlf. +45 72 27 69 00 | fvst.dk/kontakt | www.fvst.dk

Forbrugerrådet Tænk er en uafhængig medlemsorganisation, der arbejder for et Danmark, hvor alle forbrugere kan træffe et trygt valg. Få nyheder, informationer om test, tilbud og gode råd 1-2 gange om ugen. Tilmeld dig vores nyhedsbreve på taenk.dk/nyhedsbrev

Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Dato 30.09.2019
Ref. j.nr. 2019-15-30-00008

Høringssvar vedr. j.nr. 2019-15-30-00008 udkast til Dyrevelfærdslov

Forum for Hestevelværd har følgende overordnede høringssvar:

Vi forstår, at en forenkling af gældende regler og lovgivning kan være ønskelig, men vi er meget bekymrede for dette udkast til dyrevelfærdslov.

En samlet hestesektor har igennem en del år samarbejdet for at opnå fornuftige rammer for hold af heste. Dette arbejde resulterede i 2017 i en ændring af Lov om Hold af Heste. Værdien af en balanceret lovramme, som støttes af alle sektorens organisationer kan ikke overvurderes. Når det nu foreslås at lovrammen reduceres til bekendtgørelsesniveau, så vil reguleringens stabilitet også være anfægtet.

Som led i modernisering og regelforenkling af dyrevelfærdslovgivningen foreslås det med lovforslaget at ophæve de artsspecifikke love og videreføre bestemmelserne i artsspecifikke bekendtgørelser. Lovforslaget indeholder således en række bemyndigelser til miljø- og fødevareministeren, således at bestemmelserne i de artsspecifikke love kan fastsættes administrativt. Denne tilstand vil uvægerligt blive væsentligt mere ustabil end den nuværende situation, hvor en eventuel lovændring skal igennem de politiske processer.

Af ovennævnte årsager ønsker Forum for Hestevelværd derfor ikke denne ændring vedr. lovgivningen for heste. Skulle regelforenklingen ønskes på de øvrige dyreområder, beder Forum for Hestevelværd om at hesteområdet holdes udenfor denne samordning, således at lov om hold af heste også fremadrettet har lovstatus.

Forum for Hestevelværd:

Den Danske Dyrlægeforening – Faggruppe Heste
Dansk Rideforbund
Landsudvalget for Heste
SEGES Heste
Dansk Varmblod

Arbejdsgiverne – Reg. Beslagsmede
Hestens Værn
Dansk Islandshesteforening
Dansk Galop
Dansk Travsports Centralforbund

Høringssvar fra foreningen Frit Fjerkræ til ny dyrevelfærdslov

I Frit Fjerkræ finder vi det fint at dyrevelfærdsloven nu har et decideret formål om at fremme god dyrevelfærd som nævnt i §1.

Vi vil også fremhæve §3 idet der direkte nævnes at "Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer." Det lyder jo rigtig godt, men desværre er der eksempler på, at praksis rundt omkring i landet fra nogle kommuner direkte forhindrer dette, og det er derfor nødvendigt at dyrevelfærdsloven sætter nogle begrænsninger på, hvad kommuner kan påbyde borgerne af tiltag der forringer dyrevelfærden.

Eksempelvis har Faxe kommune påbudt borgerne at holde deres høns i mørke i 11-12 timer i døgnet, det strider imod §3. I bekendtgørelsen om hold af slagtekyllinger står der at "slagtekyllingerne (sikres) en døgnrytme [...] (der) imødekommer deres adfærdsmæssige og fysiologiske behov". I bekendtgørelse om æglæggende høner står at de skal sikres "en døgnrytme på 24 timer, som indeholder en tilstrækkelig og uafbrudt mørkeperiode på cirka en tredjedel af døgnet." På samme måde må der indføres regler der direkte forhindrer kommunen i at kræve dårlig dyrevelfærd. Der skal sættes en grænse for hvor lang tid dyr må kræves holdt i mørke, og vi vil fra Frit Fjerkræ foreslå at det maksimalt må være 8 timer. Det svarer til en tredjedel af døgnet som nævnt ved de æglæggende høner.

En del kommuner påtvinger også borgerne, at deres dyr skal være i voliere og ikke må gå frit på ens egen grund. Det er også i strid med §3, og hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. Vi vil derfor også foreslå at det bliver umuligt at forbyde at dyr går frit på ens EGEN græsplæne. Selvfølgelig skal man holde alle dyr på sin egen grund, men der er absolut ingen baggrund for at kræve at dyr på ens egen grund skal holdes i hønsegård/voliere. De kan fint gå på ens egen græsplæne uden at genere naboen. Det er god dyrevelfærd og tilgodeser hønseens adfærdsmæssige behov.

Endvidere vil vi også nævne, at det ikke kan være rimeligt at kommuner kræver at dyr altid er i bur. Hvis dyrene holdes på egen grund, så må dyrevelfærdsloven gå ind og sikre at høns godt må gå på egen græsplæne.

Den 3. ting vi vil nævne er, at for finansieringen af dyrevelfærdskontrollen skal grænsen for antal af fjerkræ sættes op. Det er helt skudt ved siden af, at det allerede starter ved 10 dyr for fjerkræ! Der skal i dag betales 664 kr. pr. besætningsejer, der ejer en eller flere besætninger med mellem 10 og 40 dyr (for fjerkræ op til 2.000 dyr) og 1.837kr. pr. besætningsejer, der ejer en eller flere besætninger med over 40 dyr (fjerkræ over 2.000 dyr).

Frit Fjerkræ

Foreningen for frit fjerkræ

<https://frit-fjerkrae.dk/>

Allerede i dag starter den store afgift ved en markant større besætning for fjerkræ (2000 stk i forhold til 40 stk for andre dyr), men den lille afgift starter ved det samme antal dyr, nemlig 10 stk! Det giver ingen mening, og selvfølgelig skal antallet for den lille afgift også være større som den store afgift er. Vi vil i Frit Fjerkræ foreslå at det 350 fjerkræ. Det er nøjagtig samme antal høns, hvor der kræves uddannelse af den besætningsansvarlige (BEK nr 650 af 31/05/2018). Den lille afgift bør være fra 350 - 2000 stk. fjerkræ og den store fra 2000 stk. fjerkræ.

Finn Jensen
Formand, Frit Fjerkræ
<https://frit-fjerkrae.dk/>

Frit Fjerkræ er en forening af folk der holder (af) fritgående fjerkræ, både som hyggehøns i haven og som stalddørssælgere, med små besætninger af fritgående fjerkræ. Foreningen arbejder for at høns og andet fjerkræ har lov til at gå frit, både i egen have og hos små lokale producenter. Vi arbejder også for at det skal være lettere at sælge gode lokale fjerkræprodukter direkte til forbrugeren.

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup
Att.: 15@fvst.dk
Kopi til: henol@fvst.dk og chrli@fvst.dk

Dato: 30-09-2019

Høringssvar vedrørende dyrevelfærdslov - j.nr. 2019-15-30-00008

Indledningsvist takker ITD for at få mulighed for at komme med bemærkninger til lovforslaget.

Ved en gennemgang af forslaget ser vi en række positive tiltag i forhold til lempelser for branchen. Det er yderst positivt og hensigtsmæssigt særligt i forhold til chaufførerne, at reglerne om frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr samt klippekortordningen ikke er videreført i lovforslaget.

Lyren 1
DK-6330 Padborg
Danmark

T: +45 7467 1233
F: +45 7467 4317

itd@itd.dk
itd.dk

CVR: 40990917

Der er imidlertid nogle punkter, der kræver opmærksomhed:

1. Påstand om det økonomiske incitament, der angiveligt er for transportøren, at medtage ikke-transportegnede dyr
2. Retssikkerhed og proportionalitet

Vi gennemgår de to punkter neden for enkeltvis.

Ad. 1 Påstand om det økonomiske incitament, der angiveligt er for transportøren, at medtage ikke-transportegnede dyr

Påstanden om, at der skulle være et økonomisk incitament for transportørerne, at medtage ikke-transportegnede dyr optræder gentagne gange i lovforslaget, uden at der henvises til belæg eller anden dokumentation herfor.

Det fremgår blandt andet på side 110 i andet sidste afsnit:

".... at der navnlig i sager om transport af dyr kan være et særligt økonomisk incitament til at overtræde lovgivningen, og at det derfor er påkrævet med et højt bødeniveau for at opnå den forudsatte præventive effekt af de straffelagte regler om transport af dyr."

Adskillige af ITD's medlemmer, der udfører dyretransporter (hvor flere hører til nogle af de største dyretransportører på det danske marked), mener, at indtjeningen per transporteret gris ikke står mål med de uforholdsmæssige høje bøder, som myndighederne udsteder for en transport af en ikke-transportegnet gris.

Transportvirksomhederne instruerer og uddanner chaufførerne løbende, men grisene bliver drevet ombord på bilerne i flok. Det vil sige, at dyrene går flere ved siden af hinanden op ad rampen. Det er yderst vanskeligt for chaufføren at kunne lave en grundig og individuel undersøgelse af alle grisene.

Chaufførerne har reelt kun få øjeblikke til at vurdere dyrene på baggrund af et lovpligtigt kursus og deres erfaring. Ved modtagelsen på slagterierne er der derimod bedre vilkår, mere plads, og der er fagligt uddannet dyrelægepersonale tilstede til at kunne vurdere dyrene.

Det er på den baggrund problematisk, at samfundet pålægger en virksomhed så tung en byrde – både i forhold til dyrevelfærden og i forhold til den økonomiske risiko for transportvirksomheden.

Besætningsejerne har langt større mulighed for at undersøge grisene og tage de dårlige fra, inden dyrene afgår til transport. Afhængig af situationen kan der være større incitament for besætningsejerne at sende ikke-transportegnede dyr med.

Det er et faktum, at transportørerne kun afregnes få kroner per transporteret gris, hvorfor transportøren intet incitament har for at tage syge dyr med set i forhold til den høje bøderisiko. Bødeniveauet kan hurtigt være på omkring 50.000 kroner per ikke-transportegnet gris, jævnfør retspraksis.

Transportørerne ønsker ikke at køre med ikke-transportegnede dyr, dels af hensynet til dyrene, og dels fordi der heldigvis er en meget stor sandsynlighed for at ikke-transportegnede dyr bliver opdaget ved modtagelsen på slagteriet. Derfor afviser dyretransportørerne hellere ikke-transportegnede dyr end at tage dem med.

Det er derfor påfaldende, at påstanden om "*...et særligt økonomisk incitament til at overtræde lovgivningen...*" ikke kan underbygges med nogen form for dokumentation eller henvisning til en valideret undersøgelse.

Påstanden i lovforslaget om, at dyretransportørerne har et økonomisk incitament til at medtage ikke-transportegnede dyr, henstår således ubegrundet og uden sagligt grundlag.

Ad 2. Retssikkerhed og proportionalitet

Det følger af bemærkningerne til § 24 på side 160 øverst, at denne giver mulighed for "*...at kunne ajourføre lovgivningen i forbindelse med nye videnskabelige udtalelser på området for at fremme både dyrevelfærd under transport og retssikkerheden i håndhævelsen af forordningens bestemmelser, samt at fastsætte rent nationale bestemmelser med udgangspunkt i forordningens artikel 1, stk. 3, hvoraf følger, at forordningen ikke udelukker, at der på nationalt plan kan træffes strengere foranstaltninger med henblik på at forbedre dyrenes velfærd under transport, der fuldt ud afvikles i Danmark.*"

At retssikkerheden i håndhævelsen er fremhævet er positivt, men også nødvendigt. Hvis lovgiver øger sanktionerne og stiller skrapere krav til dyretransportørerne, er det også nødvendigt, at de får mulighed for at inddrage de videnskabelige udtalelser, der er nødvendige for at give et retvisende billede af de faktuelle forhold. Herunder bør det være muligt for den sigtede transportør at anvende sagkyndige vidner og skøns mænd, der eksempelvis ikke nødvendigvis hidrører fra Det Veterinære Sundhedsråd.

ITD og foreningens medlemmer går selvfølgelig ind for en høj standard på dyrevelfærd, men det skal dog gennemføres med respekt for transportørernes retssikkerhed og ikke på bekostning af denne.

Enhver sanktion skal stå i et rimeligt forhold til det mål, der forfølges. Det er vigtigt, at proportionalitetsprincippet iagttages i hvert konkret tilfælde.

Det er ITD's opfattelse, at princippet om eskalerende myndighedsudøvelse (Kontrol vejledningens bilag 2), er en stor udfordring i forhold til proportionalitetsprincippet. Selve idéen om eskalering er vi imod. Påstanden om at eskalering fremmer overholdelsen af reglerne, er vi meget uenige i.

ITD kan overordnet set tilslutte sig de fleste forslag i nærværende udkast til en ny dyrevelfærdslov. Som nævnt, er det positivt, at klippekortordningen udgår. For foreningen er det vigtigt, at netop de to opmærksomhedspunkter iagttages og justeres i den kommende politiske behandling i Folketinget.

ITD står gerne til rådighed for yderligere bemærkninger. Vi følger sagen intenst under selve lovprocessen.

Med venlig hilsen

ITD

Anders Jessen
Anders Jessen

Til Fødevarestyrelsen

26. september 2019

Att.: 15@fvst.dk; henol@fvst.dk; chrli@fvst.dk

J.nr.: 2019-15-30-00008: Bemærkninger til høring over forslag til dyrevelfærdslov

Tak for muligheden for at afgive bemærkninger til høring over forslag til dyrevelfærdslov. Vi har følgende konkrete bemærkninger til forslaget:

Der foreslås en formålsbestemmelse i dyrevelfærdsloven, der angiver, at varetagelse af dyrevelfærd og dyreetik vil være de principielle hensyn bag loven.

Af bemærkningerne fremgår bl.a. følgende:

"I samfundsdebatten er ikke alene dyrevelfærd, men også dyreetik, væsentlige elementer, og begge hensyn har vægt i forbindelse med hold af landbrugsdyr og heste, hold af familie- og hobbydyr og andre former for dyrehold. Det er derfor Miljø- og Fødevarerministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt at præcisere, at lovforslaget ikke alene finder anvendelse på dyrevelfærdsrelaterede forhold, som indebærer smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe for dyrene, men også har sigte på forhold, som ikke i sig selv udgør en risiko for dyrenes velfærd, men hvor der af etiske årsager findes at være behov for fastsættelse af regler."

"Det fremgår ikke eksplicit af dyreværnsloven, at loven finder anvendelse på dyreetiske forhold. På den baggrund er regler med et klart dyreetisk sigte tidligere typisk blevet fastsat ved særlove."

Det er Dansk Pelsdyravlerforenings opfattelse, at denne inkludering af dyreetik ikke er en præcisering sammenholdt med dyreværnsloven, som angivet i citatet ovenfor, men derimod en væsentlig ændring. Dette underbygges af, at dyreetik ikke fremgår eksplicit af dyreværnsloven, samt at gældende regler, der er baseret på dyreetiske hensyn, er blevet fastsat i særlove.

Ændringen medfører for det første, at det fremover vil være muligt at udstede bekendtgørelser alene baseret på dyreetiske betragtninger. Den nuværende praksis med særlovgivning sikrer en grundigere politisk vedtagelsesproces, hvilket er ønskeligt ved lovgivning om moralske spørgsmål.

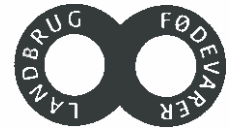

For det andet medfører sammenblandingen af dyrevelfærd og etik, at loven skal spænde over to videnskaber, der er vidt forskellige. Dyrevelfærden vedrører dyrenes fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov, som vurderes på baggrund af anerkendt naturvidenskabelig dokumentation og praksis. Hvorimod dyretik baserer sig på moral og menneskers kulturopfattelse af dyrenes situation ud fra forskellige etiske synsvinkler; kontraktetik, nytteetik, relationsetik og rettighedsetik.

Dansk Pelsdyravlerforening vil derfor opfordre til, at det dyretiske hensyn udgår af formålsbestemmelsen, så den hidtidige praksis med brug af særlove ved fastsættelse af etisk funderede regler fastholdes.

Med venlig hilsen

Lars Skjoldegaard
Dansk Pelsdyravlerforening

Til Fødevarestyrelsen

Att.: 15@fvst.dk; henok@fvst.dk; chrli@fvst.dk

j.nr.: 2019-15-30-00008

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK25 52 95 29

Bemærkninger til høring over forslag til dyrevelfærdslov

L&F vil gerne sige tak for muligheden for at afgive bemærkninger til høring over forslag til dyrevelfærdslov.

L&F støtter som udgangspunkt forslaget om at gennemføre en forenkling af lovgivningsstrukturen på dyrevelfærdsområdet og derved gøre lovgivningen mere overskuelig og brugervenlig i praksis.

Hovedformålet med lovforslaget er en strukturændring af lovgivningen på dyrevelfærdsområdet. L&F har på en lang række områder ønsker til ændringer af dyrevelfærdslovgivningen, men respekterer også, at der er tale om en lovteknisk øvelse, der ikke indebærer materielle ændringer. Derfor undrer det også L&F, at der alligevel er lagt op til materielle ændringer på enkelte områder, hvilket strider imod det oprindelige formål med lovforslaget.

Vi har med udgangspunkt i dette følgende konkrete bemærkninger til forslaget:

- Der foreslås indført en formålsbestemmelse i dyrevelfærdsloven, der angiver at lovens formål er at varetage dyrevelfærdsmæssige og dyreetiske hensyn. L&F vil gerne udtrykke stor bekymring for forslaget om at medtage dyreetiske hensyn. Dyrevelfærd handler om dyrenes fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov på baggrund af anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Dyreetiske hensyn bygger derimod på menneskers opfattelse af dyrenes situation, og de overvejelser og afvejninger, vi som mennesker gør os omkring dyr. Vi mener, at det er afgørende at dyrevelfærds- og dyreetiske hensyn holdes adskilt, og dermed at dyrevelfærdsloven alene beskæftiger sig med de dyrevelfærdsmæssige forhold. Vi mener derfor at de dyreetiske hensyn skal udgå af formålsbestemmelsen. Den nuværende dyreværnslov finder heller ikke anvendelse på dyreetiske forhold, hvorfor regler med et dyreetisk sigte er fastsat ved særlove. Vi ønsker, at denne praksis fortsat skal være gældende.
- L&F finder det bekymrende, at § 4 stk. 2 ophæves, og havde helst set denne videreført i den nye lov. L&F vil ydermere beklage, at bestemmelsen om tidlig inddragelse af erhvervet forud for udarbejdelsen af forslag til regler i det tidligere fremsatte lovforslag (j. nr.2018-15-30-00108) er fjernet i dette forslag. Vi vil i den forbindelse understrege vigtigheden af, at forslag til nye indgribende regler altid følges op af grundige erhvervsøkonomiske konsekvensberegninger.

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 156 milliarder kroner årligt og med 169.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

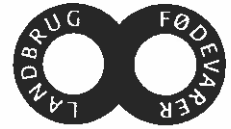

- Der lægges op til, at ministerens bemyndigelse udvides til at omfatte alle dyregrupper på en række områder, hvor bemyndigelsen tidligere har været fastsat i forhold til specifikke dyrearter. Det gælder fx bemyndigelsen til at fastlægge krav til udegående dyr i kap. 3 og krav til hov- og klovpleje i kap. 4, hvor bemyndigelsen udvides til at omfatte alle dyrearter. L&F finder, at ministerens bemyndigelse bør begrænses til de specifikke dyrearter, og at der helt principielt skal gennemføres en lovændringsproces, såfremt ministerens bemyndigelse skal udvides til at omfatte andre dyrearter.
- Der indføres en ny bestemmelse i §20, stk. 2, der giver ministeren beføjelser til at fastsætte regler om, at landbrugsdyr og heste af bestemte racer og krydsninger deraf kan holdes ude døgnet rundt i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr uden adgang til læskur eller bygning, såfremt de naturgivne forhold tillader det. L&F anerkender behovet for at dyrenes forhold sikres forsvarligt såfremt, der ikke er læskur eller bygning til rådighed. Men i og med der er tale om en ny bestemmelse, vil L&F anmode om at der åbnes op for at landmanden ved hjælp af forskellige managementmuligheder kan opfylde dyrenes behov end blot gennem de naturgivne forhold. Fx kan dyrenes behov for tørre hvilearealer sikres ved hjælp af rigelig tildeling af halm ligesom læ-muligheder kan skabes ved hjælp af fx bigballer. Vi foreslår, derfor at bestemmelsen udvides og ændres til følgende: *Ministeren kan fastsætte regler om, at landbrugsdyr og heste af bestemte racer og krydsninger deraf kan holdes ude døgnet rundt i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr uden adgang til læskur eller bygning, såfremt de naturgivne forhold tillader det eller landmanden ved hjælp af andre managementmæssige tiltag sikrer dyrenes behov.*
- I forhold til §43 stk. 4 vil L&F anmode at en flok slagtekyllinger opgøres som ét hold uanset om de er slagtet samlet som flok eller delslaget. Dette vil være mere rimeligt i forhold til udgifterne i forbindelse med velfærdskontrollen på slagterierne, der bør opkræves pr. hus eller hold og ikke som i dag, hvor udgiften kan opkræves pr. levering. Konkret anmoder L&F om at formuleringen i §43 stk. 4. ændres fra:

Producenter, der leverer slagtekyllinger til slagterier her i landet, betaler et beløb på 774 kr. for hver levering og pr. hus, hvorfra kyllingerne leveres, til dækning af udgifterne i forbindelse med kontrollen på slagterierne af slagtekyllingernes trædepuder og fjerdragt med henblik på identifikation af velfærdsproblemer.....

Til følgende:

Producenter, der leverer slagtekyllinger til slagterier her i landet, betaler et beløb på 774 kr. for hver flok eller pr. hus, hvorfra kyllingerne leveres, til dækning af udgifterne i forbindelse med kontrollen på slagterierne af slagtekyllingernes trædepuder og fjerdragt med henblik på identifikation af velfærdsproblemer.....

Derudover har L&F følgende generelle betragtninger om lovforslaget i forhold til sanktionspraksis for overtrædelser ved transport af dyr og klippekortsordningen. Overordnet set er den grundlæggende præmis om at chaufføren og transportøren har en økonomisk vinding ved transport af ikke-transportegnede dyr ikke til stede. En transportvirksomhed har en fortjeneste på under 5-10 kr. pr. transporteret gris, hvorfor der under ingen omstændigheder er noget økonomisk incitament til at tage et ikke-transportegnet dyr med. Dertil kommer, at det er landmanden, der har fortjenesten ved at sende dyret til slagtning, og som kender dyrets sygdomshistorie, og dermed skal bære hovedansvaret for, at dyret er egnet til transporten. Det er derfor afgørende, at sanktionspraksis afspejler dette i reducerede bødestørrelser til chauffører og transportvirksomheder, så der er proportionalitet i sanktionerne for chauffører og transportvirksomheder.

Med venlig hilsen

Per Olsen
Områdechef

D +45 3339 4281
M +45 2724 5981
E tv@lf.dk

Christin Lia (FVST)

Fra: Michael Andersen <miandk@live.dk>
Sendt: 2. oktober 2019 07:54
Til: Veterinær Dyrevelfærd og Veterinærmedicin 15
Cc: Henriette Oldager (FVST); Christin Lia (FVST)
Emne: Forsinket svar ved høring af dyrevelfærdslov j.nr. 2019-15-30-00008

Hej

Jeg har lidt for sent bemærket høringen til ny dyrevelfærdslov og har følgende bemærkninger.

I Danske Lov, Sjette Bog, 10. Kapitel, er der nogle regler om dyr. Der er bl.a. regler om erstatningsansvar, hvis man opdrætter bjørne og ulve.

Dette giver indtrykket, at man blot kan opdrætte vilde dyr som fx bjørne. Jeg tænker, at det ikke er noget man bare må gøre.

Jeg foreslår derfor, at man ophæver reglerne i Sjette Bog, 10. Kapitel, og indsætter dem i dyrevelfærdsloven, lov om mark og vejfred, og/eller hundeloven.

Kan I nå at tage stilling til det, da jeg har sendt efter fristen? Eller skal jeg sende til folketingsudvalget, når lovforslaget er fremsat?

Med venlig hilsen

Michael Andersen
Ternevej 25
4130 Viby Sjælland

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

E-mail til 15@fvst.dk med kopi til henol@fvst.dk og chrli@fvst.dk

30. september 2019

Høring vedrørende dyrevelfærdslov - j.nr. 2019-15-30-00008

SamMark takker for muligheden for at afgive bemærkninger til den foreslåede dyrevelfærdslov.

Vi kan ved en gennemgang af lovforslaget konstatere flere positive tiltag. Særligt har vi bemærket at klippekortsordningen udgår af reguleringen, ligesom frakendelse af retten til erhvervsmæssigt at beskæftige sig med transport af dyr udgår.

Der er punkter, hvor vi vil skærpe opmærksomheden og tilføje bemærkninger:

- Påstanden om at transportør på lige fod med besætningsejer har et økonomisk incitament til at ikke-transportegnede dyr transporteres
- Retssikkerhed og proportionalitet ved sanktionering
- Bødesanktionering ved forsøg på overtrædelse af regler i forbindelse med transport af dyr.

Påstanden om at transportører på lige fod med besætningsejere har et økonomisk incitament til at transportere ikke-transportegnede dyr.

Der skrives flere steder i lovforslaget at der skulle være et særligt økonomisk incitament for transportører for at medtage dyr, der ikke er transportegnede, hvorfor det åbenbart er påkrævet med et højt bødeniveau for at opnå præventiv effekt. Argumentet er ikke underbygget og må bero på en fejlantagelse.

Størstedelen af transporter af grise både nationalt og til eksport udgør en pris pr. gris på mellem 15 og 50 kr. afhængig af afstanden, hvoraf en ubetydelig del på måske 5-7% heraf er fortjeneste. Hertil kommer at antallet af grise som oftest suppleres, hvis chaufføren afviser dyr til transport, da der er en aftale om, hvor mange dyr der skal leveres til enten slagt eller eksport.

Det tåler derfor ikke sammenligning med besætningsejers økonomiske incitament, som udgøres af grisens værdi. Hvis en gris afvises til transport hos landmanden, mister han enten grisens værdi, da han bliver nød til at aflive den eller han skal påtage sig omkostninger til dyrlæge med henblik på senere levering, såfremt ikke-transportegnetheden kan afhjælpes med behandling.

Retssikkerhed og proportionalitet ved sanktionering

Med lovforslagets § 37 om ministerens bemyndigelser til fastsættelse af regler om transport af dyr og alle opgaver der er forbundet hermed, kan man sætte spørgsmålstegn ved, om man ikke hermed opnår en præciseringsgrad og bemyndigelse til at udstede bekendtgørelser, der ligger langt ud over, hvad man umiddelbart kan udlede af den bemyndigelse der er i den nuværende brede formulering i § 12 i dyreværnsloven. Man kunne lande i den vildfarelse at der ønskes dannet et grundlag for indførelsen af regler på området uden egentlig lovbehandling.

Eskaleringsprincip og regler om øget sanktionering ved gentagelser, foreslås fortsat i den foreliggende lovforslag. Det er dog vores opfordring, at man sammen med afskaffelsen af klippekortsordningen burde behandle proportionaliteten i ovenstående principper samtidigt.

Det er ganske umuligt for større virksomheder at agere med de eskalerende sanktioner og bødestørrelser, der fremkommer ved at det for virksomheden er gentagelse, uanset hvilken chauffør, der begår en menneskelig fejl.

Eksemplet kunne være:

Chauffør 1 af 47 kommer i januar år 1 til at overse en brok, chauffør 7 af 47 overser ligeledes en brok i uge 13 år 1, chauffør 12 af 47 fejlvurderer størrelsen af 2 brok i uge 26 år 1, og chauffør 32 af 47 kommer i uge 46 til at medtage en gris med brok og sådan fortsætter det året ud og også ind i de næste år, hvilket medfører yderligere fordoblinger af bøderne.

Gennemgang af sager viser, at chaufførerne sjældent har gentagelse på forseelsen, men det ændrer ikke på virksomhedens situation, der pga. af størrelsen tildeles en ikke proportional bøde for forseelsen. Vi taler om forseelser, der omhandler mellem 0,03 og 0,05 promille af de transporterede dyr.

Bødesanktionering ved forsøg på overtrædelse af regler i forbindelse med transport af dyr

I lovforslagets § 58 stk. 11 foreslås det, at man skal kunne bødesanktionere for forsøg på overtrædelse af de regler Ministeren kan fastsætte efter § 37 stk. 1, som en forlængelse af den vedtagne mulighed for at meddele forbud og påbud.

Sammark vil dog gerne belyse selvsamme eksempel, som belyses i forslaget side 109, hvor man særligt nævner arealkrav, som et område, hvor der skal kunne straffes med bøde for forsøg på overtrædelse, før transporten reelt afgår.

Det fremgår ikke, hvornår det fremrykkede fuldbyrdelsesmoment skal være og kan derfor give bekymring hos chauffører og virksomheder om hvornår de gør sig skyldig i et strafbart forhold med bødesanktionering til følge.

Som eksemplet antyder kunne det være en transportvirksomhed der bestilles til at flytte x-antal dyr à x antal kg i gennemsnit. Herefter sender virksomheden et køretøj med chauffør, der kan rumme og håndtere antallet af dyr. Under påbegyndelse af læsningen ser det hele tilforladeligt ud. Under læsningen konstateres det, at dyrene er meget uensartede. Det viser sig at dyrene bliver gradvist større og pludselig står det klart, at gennemsnitsvægten er større end meddelt ved bestilling af transporten og der er nu allerede for mange dyr på køretøjet.

Hvornår står det klart at det er forsøg på at overskride reglerne om arealkrav. Er det i forhold til producenten klart allerede når dyrene bestemt til transporten er udskilt i udleveringsrummet, eller først når de er ombord på bilen. Er det samme tidspunkt for chaufføren, eller har han mulighed for at vurdere sit arbejde undervejs, inden han gøres ansvarlig for sin handling bestående i at udvise forsøg.

Med venlig hilsen

Lisbet Hommelhoff

Sekretariatschef

Vilstrup Præstevænge 21, DK – 6100 Haderslev

CVR 14 65 54 84

M. +45 2561 6114

E-mail lh@sammark.dk

www.sammark.dk

Fødevarestyrelsen

Att. 15@fvst.dk

Kopi til: henol@fvst.dk og chrli@fvst.dk

Drejervej 7
DK-6600 Vejen
T +45 76 96 46 00
F +45 76 96 47 00
www.spf.dk - spf@spf.dk
SPF-Danmark A/S
CVR 31744520

25. september 2019

Høringssvar vedr. dyrevelfærdslov - j.nr. 2019-15-30-00008

SPF-Danmark takker for muligheden for at afgive et høringssvar i relation til lovforslaget af 5. september 2019 om en ny dyrevelfærdslov.

SPF-Danmark finder generelt flere positive elementer i lovforslaget der vil forbedre vores chaufførers arbejdsvilkår i forhold til korrekt velfærdsvurdering af grisenes transportegnethed. Der er dog også elementer i lovforslaget og dens tilhørende tekst som ifølge vores opfattelse bør genovervejes eller forbedres.

Fakta om SPF-Danmark ift. slagtegrisetransport

Indledningsvis er det relevant at oplyse, at SPF-Danmark (Dansk Grisetransport) årligt transporterer ca. 6,6 mio. slagtegrise til Danish Crowns slagterier i Danmark. Transportopgaverne udføres med 75 specialbyggede vogne godkendt til dyretransport og 97 chauffører med kompetencebevis til dyretransport. Hver vogn transporterer i gennemsnit ca. 90.000 slagtegrise om året, og det samlede årlige antal leverancer til slagterierne andrager ca. 33.000 leverancer/læs.

I forhold til den foreliggende dyrevelfærdslov og med baggrund i erfaringerne med Fødevarestyrelsens nuværende myndighedsudøvelse ønsker SPF-Danmark at perspektivere følgende elementer:

1. Økonomisk incitament hos transportvirksomheden og ansvarsplacering ift. transportegnethedsvurdering
2. Eskalerende myndighedsudøvelse overfor transportvirksomheder

Ad. 1: Økonomisk incitament hos transportvirksomheden og ansvarsplacering ift. transportegnethedsvurdering

I Miljø og Fødevarerministeriets overvejelser bag lovforslagets pkt. 2.20.3.1 og pkt. 2.20.4 fremgår det gentagne gange, at transportvirksomheden antages, at have et særligt økonomisk incitament til at overtræde lovgivningen.

Transportindtægten pr. slagtegris i SPF-Danmark er gennemsnitlig omkring 17 kr., og den årlige gennemsnitlige indtjening pr. slagtegris har de seneste år varieret fra 0,50 kr. til 1,50 kr. pr. slagtegris. Vi opfatter os selv som repræsentative og transportvirksomhedens økonomiske incitament drejer sig altså om ca. 1 kr. pr. slagtegris.

Leverandørens (landmanden) indtægt varierer afhængig af slagterinoteringen fra 750 kr. til 1100 kr. pr. slagtegris, og dermed har leverandøren et langt større økonomisk incitament end både chaufføren og transportvirksomheden.

Transportvirksomhedens instruks til chaufførerne vil altid være, at de skal afvise alle dyr, hvor de betvivler deres transportegnethed, og bede leverandøren om en anden slagtegris, således leverandøren leverer det aftalte antal transportegnede slagtegrise.

Transportvirksomheden har intet økonomisk incitament i forhold til at transportere ikke transportegnede dyr. Transportvirksomheden, landmanden, vores ansatte chauffører og grisene bliver kontrolleret af Fødevarestyrelsens dyrlæger (100% kontrol) ved hver eneste aflæsning, hvilket er en velfungerende og forebyggende kontrolprocedure.

Leverandørerne har slagtegrisene i deres staldsystemer minimum 12 uger, og har dermed de bedste forudsætninger for at foretage en transportegnethedsvurdering under ideelle forhold. Leverandørerne har altid mulighed for at tilbageholde slagtedyret med tvivlsom transportegnethed, og opstalde/behandle disse dyr indtil de vurderes transportegnede.

Transport af ikke-transportegnede dyr er i strid med SPF-Danmarks grundlæggende værdier, og vi har som transportvirksomhed under ingen omstændigheder et økonomisk incitament for at transportere ikke-transportegnede dyr.

Vurdering af transportegnethed er ikke en eksakt videnskab, og der er i forbindelse med placering af ansvar tale om en vurdering af den formodede transportegnethed i forbindelse med pålæsning.

I pkt. 2.20.4 fremgår det, at sanktionspraksis overfor branchens chauffører ændres, hvilket er positivt henset til ret og rimelighed i chaufførernes psykiske arbejdsmiljø.

Sammenfatning ift. økonomisk incitament og ansvarsplacering

Indtjeningen pr. slagtegris i transportbranchen er relativ lav, og der kan aldrig være tale om økonomisk incitament hos en transportvirksomhed, idet leverandøren altid vil kunne erstatte en tvivlsom/ikke-transportegnet slagtegris med en slagtegris der er transportegnet.

Ansvar og det primære strafobjekt i transportegnethedssager må derfor være leverandøren af slagtegrisene.

Ad. 2: Eskalerende myndighedsudøvelse overfor transportvirksomheder

Fødevarestyrelsen sanktionerer i forhold til dyrevelfærdsloven med udgangspunkt i et eskalerende myndighedsprincip (Kontrolvejledningens Bilag 2), når der er tale om gentagende overtrædelser for en transportvirksomhed.

SPF-Danmark har gennem de seneste 13 år ført statistik med antallet af indskærpelser og politisigelser. I perioden har SPF-Danmark transporteret over 50 mio. slagtegrise, hvoraf ca. 18 mio. er transporteret de seneste 3 år.

I løbet af de seneste 3 år har vi modtaget 47 % af politisigelserne.

Hovedparten af politisigelserne skyldes princippet om eskalerende myndighedsudøvelse, og alligevel udgør antallet af politisigelser under 0,5 promille af de slagtegrise vi transporterer.

Lovgivningen har i perioden været uændret vedrørende transportegnethedsvurdering og dermed synes årsagen til det stigende antal politisigelser, at være ændret praksis hos myndighederne.

Det eskalerende myndighedsprincip mangler proportionalitet, idet der ikke tages højde for transportvirksomhedens antal vogne og chauffører.

Indskærpelser bliver til politisigelser hos SPF-Danmark, idet der allerede foreligger sigtelser på virksomheden. I SPF-Danmark har vi i alt ca. 185 chauffører, hvoraf 97 chauffører transporterer slagtegrise/slagtesøer, og vi er dermed underlagt en sanktionspraksis, hvor vi aldrig slipper fri af det eskalerende myndighedsprincip, hvilket vi finder helt urimeligt taget problemstillingens omfang i betragtning.

Sammenfatning ift. eskalerende myndighedsudøvelse:

Der bør i dyrevelfærdslovgivningen indbygges et proportionalitetsprincip således transportvirksomhedernes retssikkerhed er baseret på et retfærdigt princip. Den ændrede praksis med eskalering bør ændres. Såfremt eskaleringsprincippet skal videreføres bør det ske på baggrund af gentagelser for den enkelte chauffør, således transportvirksomheden kun sanktioneres ved gentagne overtrædelser fra selvsamme chauffør. Samtidig kan der indarbejdes en karenperiode gældende for den enkelte chauffør og transportvirksomheden i forhold til selvsamme chauffør. Fra andre lovområder anvendes typisk 3 år.

SPF-Danmark medvirker gerne i en videre drøftelse af problemstillingerne indenfor lovgivning og sanktionspraksis i forhold til transportegnethedsvurderinger af slagtedyr.

Med venlig hilsen

SPF-Danmark

Jens Kongensholm
Adm. Dir.

Høringsvar vedr. dyrevelfærdslov – j.nr. 2019-15-30-00008

Vognmandsfirmat Bendt Søndergaard ønsker at benytte denne mulighed for at knytte enkelte kommentarer til lovforslaget af 5. september 2019 om en ny dyrevelfærdslov.

Vores kommentarer er udformet med baggrund i vores virke som arbejdsgiver og transportvirksomhed.

Vi ser flere positive tiltag i dette lovforslag, som vil forbedre vores chaufførers arbejdsvilkår betydeligt. Samtidig er der også elementer hvor vi, som transportør og virksomhed, bliver nødt til at rette vores fokus for at vurdere, om det fremadrettet vil være muligt at drive virksomhed hvis lovforslaget bliver vedtaget i den nuværende form.

Vognmandsfirmat Bendt Søndergaard

Årligt transporterer Vognmandsfirmat Bendt Søndergaard ca. 2,4 mio. slagtesvin til Danish Crowns slagterier i hele Danmark. Dette er svarende til cirka 22% af alle slagtesvin som transporteres til Danish Crown. Vognmandsfirmat Bendt Søndergaard anses for at være den næststørste transportør til Danish Crown målt på antal kørte grise. Virksomheden råder over 23 specialbyggede lastbiler godkendt til dyretransport. Disse vogne føres af 35 chauffører, som alle har tilegnet sig kompetencebevis til dyretransport. Hver chauffør transporterer cirka 68.000 grise om året.

Kommentarer

Vi ønsker at sætte fokus på især to elementer af den foreliggende dyreværnslov. Vores kommentarer udspringer med baggrund i vores daglige erfaringer med Fødevarestyrelsens nuværende myndighedsudøvelse.

1. Økonomisk incitament hos transportvirksomheden ift. Transportegnethedsvurdering
2. Eskalerende myndighedsudøvelse overfor transportvirksomheden.

1. Økonomisk incitament hos transportvirksomheden ift. Transportegnethedsvurdering

Det fremgår i lovforslaget pkt. 2.20.3.1 og 2.20.4, at transportvirksomheden antages for at have et særligt økonomisk incitament til at overtræde lovgivningen.

Netop denne antagelse er baggrund for den stramme lovgivning mod transportvirksomheden. Det er samtidig i vores øjne en helt forkert antagelse, og vi vil derfor gerne beskrive det økonomiske incitament for at overtræde lovgivningen i forhold til kontrolindsatsen og den økonomiske risiko.

Økonomisk incitament

Chaufføren: Vores chauffører arbejder under den gældende overenskomst, og er alle timelønnet for den tid de bruger på jobbet. De er hverken provisionslønnet eller på andre måder belønnet for antallet af kørte grise. Som det fremgår i pkt. 2.20.4, at sanktionspraksis overfor chaufføren ændres, er kun positivt. Det psykiske arbejdsmiljø hos chaufføren er i den grad påvirket i spørgsmålet omkring vurderingen af transportegnethed og den efterfølgende kontrol på slagteriet.

Transportvirksomheden: Transportindtægten pr. slagtesvin varierer i forhold til hvor grisen transporteres fra og til, men i gennemsnit ligger vores indtægt på cirka 15,5 kr./gris. Set over de seneste år og når udgifterne er trukket fra, ligger den årlige indtjening pr. gris fra 0,50-1,00 kr. **Det økonomiske incitament hos transportvirksomheden for at bryde lovgivningen beløber sig altså til 1,00 kr./gris.**

Leverandøren (landmanden): Leverandørens indtægt pr. gris varierer i forhold til slagteri-noteringen, men svarer på nuværende tidspunkt til cirka 1100 kr./gris. Af de tre parter er det tydeligt at leverandøren har langt det største økonomiske incitament til at få transporteret en gris som kan være tvivlsom i spørgsmålet omkring transportegnethed.

Placering af ansvar: Vurdering af transportegnethed er netop – *en vurdering*. Når der skal placeres et ansvar, hvis ikke denne vurdering har været korrekt, bør man se på hvilke vilkår de forskellige parter vurderer under.

Leverandøren har grisen i stalden i cirka 12 uger, før den er slagteklar. I disse 84 dage bliver dyrene tilset dagligt. Leverandøren har alle muligheder for at opdage og reagere på dyr der ikke er transportegnet. I stalden er der sygestier, netop for at disse dyr kan blive behandlet og opstaldet skånsomt til at de igen er transportegnet.

Når chaufføren skal afhente dyrene, må man som udgangspunkt antage at dyrene er transportegnet. Alle dyrene synes naturligvis stadig nøje af chaufføren inden pålæsning, for at sikre transportegnetheden. Instruksen til alle vores chauffører er, at hvis der er den mindste tvivl om transportegnethed skal de afvise grisen og samtidig bede leverandøren om, at udlevere en anden gris for at opfylde det givne antal på leverancen.

I dette tilfælde må transportvirksomhedens primære ansvar være at chaufføren har den nødvendige uddannelse og fysiske rammer til, at kunne vurdere dyrets transportegnethed.

Kontrolindsats: Fødevarestyrelsens kontrol på området er systematisk og uden undtagelser. Der er en 100% kontrol af de dyr som aflæsses på slagteriet. Derudover føres der kontrol med

transportvirksomheden, leverandører og chauffører. Denne systematiske og gentagne kontrol er med til at sikre en god forebyggelse på området.

Sammenfatning: Hvis den systematiske kontrolindsats og den dertilhørende risiko for bødeforlæg holdes op mod den relative lave indtjening pr. gris for transportvirksomheden, er det tydeligt at der aldrig vil være tale om et økonomisk incitament hos transportvirksomheden for at overtræde lovgivningen. Det økonomiske incitament må ligge hos leverandøren af grisen, hvorfor ansvaret og det primære strafobjekt også må høre hjemme her.

2. Eskalerende myndighedsudøvelse overfor transportvirksomheden

Den eskalerende myndighedsudøvelse overfor transportvirksomheden mangler proportionalitet, og er ikke fulgt med udviklingen i transportbranchen. Vognmandsfirmat Bendt Søndergaard transporterer årligt cirka 2,4 mio. slagtesvin og er én ud af 4 vognmænd der årligt transporterer den totale mængde af cirka 10 mio. slagtesvin for Danish Crown. Der håndteres i dag så mange lastbiler, chauffører og grise i den enkelte transportvirksomhed, at myndighedsudøvelsen uundgåeligt vil eskalere.

Den manglende proportionalitet viser sig blandt andet ved, at de seneste 3,5 år er der transporteret cirka 6.500.000 grise af Bendt Søndergaard. Heraf har cirka 0,014 promille resulteret i en indskærpelse fra Fødevarestyrelsen. Indskærpelser bliver automatisk til politianmeldelser, da der i forvejen ligger sager fra Vognmandsfirmat Bendt Søndergaard. Den medførte økonomiske belastning for transportvirksomheden pga. af denne 0,014 promille er nok til at tvinge virksomheden til at lukke pga. konkurs.

Vi kender ikke til tilfælde i andre brancher hvor en fejlmargen på 0,014 promille medfører så stor en økonomisk og administrativ belastning, som er tilfældet i disse sager.

Det er ikke kun den økonomiske belastning der bekymrer os, det er samtidig en bekymring om hvorvidt vi er i stand til at fastholde vores autorisation til dyretransport fremadrettet. Med antallet af sager der rammer den enkelte transportvirksomhed, er det en reel risiko at miste denne autorisation.

Kirsten Søndergaard

Ejer, Vognmandsfirmat Bendt Søndergaard ApS

Vognmandsfirmat
Bendt Søndergaard ApS
Svenstrupvej 134 - Rasmøllevej
9760 Vrå
Tlf: 98 98 82 08